

2024/1287

14.5.2024

KOMMISSIONENS Gennemførelsesforordning (EU) 2024/1287

af 13. maj 2024

om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland, til også at omfatte importen af birkekrydsfiner afsendt fra Tyrkiet og Kasakhstan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet og Kasakhstan

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Gældende foranstaltninger

- (1) I november 2021 indførte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland (»den oprindelige forordning«). Foranstaltningerne havde form af en værditold på mellem 14,4 % og 15,8 % med en resttold på 15,8 % for ikke-samarbejdsvillige russiske virksomheder. Den undersøgelse, der førte til denne told (»den oprindelige undersøgelse«), blev indledt i oktober 2020 ⁽³⁾.

1.2. Anmodning

- (2) Kommissionen modtog en anmodning i henhold til artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, i grundforordningen om en undersøgelse af den mulige omgåelse af antidumpingforanstaltningerne over for importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland ved import af birkekrydsfiner afsendt fra Tyrkiet og Kasakhstan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet og Kasakhstan, og om at gøre denne import til genstand for registrering (»anmodningen«).
- (3) Anmodningen blev indgivet den 10. juli 2023 af Woodstock Consortium (»ansøgeren«).
- (4) Anmodningen indeholdt tilstrækkelige beviser for en ændring i handelsmønstret for den eksport fra Rusland, Tyrkiet og Kasakhstan til Unionen, der fandt sted efter indførelsen af foranstaltninger over for birkekrydsfiner fra Rusland. Denne ændring syntes at skyldes forsendelsen af birkekrydsfiner via Tyrkiet og Kasakhstan til Unionen, en praksis, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden.
- (5) Ydermere indeholdt anmodningen tilstrækkelige beviser for, at den ovenfor beskrevne praksis undergravede de eksisterende antidumpingforanstaltningers afhjælpende virkninger både for så vidt angår mængde og priser. Betydelige importmængder af birkekrydsfiner trængte ind på EU-markedet. Derudover var der tilstrækkelige beviser for, at importen af birkekrydsfiner fandt sted til skadevoldende priser. Endelig var der tilstrækkelige beviser for, at birkekrydsfiner afsendt fra Tyrkiet og Kasakhstan blev solgt til dumpingpriser set i forhold til den normale værdi, der er fastsat for birkekrydsfiner.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 af 8. november 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland (EUT L 394 af 9.11.2021, s. 7).

⁽³⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland (EUT C 342 af 14.10.2020, s. 2).

1.3. Den pågældende vare og den undersøgte vare

- (6) Den vare, der muligvis er genstand for omgåelse, er krydsfiner, der udelukkende består af plader af træ, hvoraf hver enkelt er af højst 6 mm tykkelse, med udvendige lag af træ, som er anført under underposition 4412 33, med mindst et udvendigt lag af birketræ, også belagt, som på datoen for ikrafttrædelsen af den oprindelige forordning blev tariferet under KN-kode ex 4412 33 00 (Taric-kode 4412330010) og med oprindelse i Rusland (»den pågældende vare«). Det er denne vare, som foranstaltningerne finder anvendelse på.
- (7) Den undersøgte vare er den samme som den, der er defineret i foregående betragtning, i øjeblikket henhørende under KN-kode 4412 33 10 ⁽⁴⁾, men afsendt fra Tyrkiet og Kasakhstan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet og Kasakhstan (Taric-kode 4412331010 og 4412331020) (»den undersøgte vare«).
- (8) Det fremgik af undersøgelsen, at birkekrydsfiner, der blev eksporteret fra Rusland, og birkekrydsfiner, der blev afsendt fra Kasakhstan og Tyrkiet, uanset om den har oprindelse i Kasakhstan og Tyrkiet, har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og samme anvendelsesformål og derfor betragtes som samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

1.4. Indledning

- (9) Efter at have underrettet medlemsstaterne fastslog Kommissionen, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, og indledte den 21. august 2021 en undersøgelse ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/1649 ⁽⁵⁾ (»indledningsforordningen«) og gjorde importen af birkekrydsfiner afsendt fra Kasakhstan og Tyrkiet, uanset om varen er angivet med oprindelse i Kasakhstan og Tyrkiet, til genstand for registrering.

1.5. Bemærkninger til indledningen af undersøgelsen

- (10) Efter indledningen af undersøgelsen fremlagde de kasakhiske myndigheder en liste over virksomheder, der producerer birkekrydsfiner, og anmodede om, at disse virksomheder blev undtaget fra foranstaltningernes anvendelsesområde, da de eksporterede birkekrydsfiner produceret i Kasakhstan. De gjorde gældende, at oprindelsescertifikater i Kasakhstan var i overensstemmelse med internationale standarder og alle EU's krav og regler vedrørende varers oprindelse, og at dette blev kontrolleret af handels- og integrationsministeriet. De anmodede derfor Kommissionen om ikke at udvide antidumpingtolden til også at omfatte Kasakhstan, da virksomhederne ikke kunne være involveret i omgåelse af foranstaltningerne.
- (11) Kommissionen mindede om, at anmodningerne om fritagelse (vurderet i afsnit 4) blev vurderet i lyset af grundforordningens artikel 13, og at oprindelsescertifikaterne derfor ikke var de eneste kriterier for vurderingen.
- (12) Efter fremlæggelsen af oplysninger fandt både Favorit og Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (»SFK«), at indledningen af undersøgelsen var i strid med artikel 5.2 i WTO's antidumpingaftale (»antidumpingaftalen«), fordi klagen ikke indeholdt beviser for dumping, skade og årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den påståede skade, og at Kommissionen ikke havde overholdt sin forpligtelse til at undersøge, om oplysningerne i anmodningen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

⁽⁴⁾ Indtil den 31. december 2021 var den gældende Taric-kode 4412330010. Den 1. januar 2022 blev den erstattet af Taric-kode 4412331010. Den 1. september 2022 blev den erstattet af KN-kode 4412 33 10.

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/1649 af 21. august 2023 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland, på importen af birkekrydsfiner afsendt fra Tyrkiet og Kasakhstan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet og Kasakhstan eller ej, og om at gøre importen af birkekrydsfiner afsendt fra Tyrkiet og Kasakhstan til genstand for registrering (EUT L 207 af 22.8.2023, s. 77).

- (13) Kommissionen var uenig heri. Kommissionen bemærker indledningsvis, at antidumpingaftalen ikke indeholder nogen bestemmelse om modvirkning af omgåelse. Endvidere skal det bemærkes, at eftersom grundforordningens artikel 13 ikke gennemfører bestemmelserne i antidumpingaftalen, kan ordlyden af artikel 13, som bekræftet af Domstolen i Kolachi Raj-sagen, ikke fortolkes i lyset af de bestemmelser i grundforordningen, der gennemfører bestemmelserne i denne aftale⁽⁶⁾. Grundforordningens artikel 13, stk. 3, fastsætter, at der kan indledes en antiomgåelsesundersøgelse på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1. Kommissionen fandt, at anmodningen indeholdt tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1. Anmodningen indeholdt navnlig tilstrækkelige beviser for en ændring i handelsmønstret mellem Rusland, Kasakhstan og Tyrkiet, der skyldtes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden. Anmodningen indeholdt desuden tilstrækkelige beviser for dumping i forhold til de normale værdier, der tidligere var blevet fastsat for den samme vare. Endelig bemærkede Kommissionen, at grundforordningens artikel 13 ikke indeholder bestemmelser om en analyse af skade eller årsagssammenhæng. I henhold til bestemmelsen skal der mere generelt fremlægges beviser for skade eller for, at toldens afhjælpende virkninger undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare. I denne henseende indeholdt anmodningen tilstrækkelige beviser. Allerede i den oprindelige forordning blev det fastslået, at importen forvoldte EU-erhvervsgrenen skade, og at der var en årsagssammenhæng mellem denne import og skaden. Kommissionen konkluderede derfor, at anmodningen indeholdt tilstrækkelige beviser, og fandt således, at indledningen af undersøgelsen var berettiget.

1.6. Undersøgelsesperiode og rapporteringsperiode

- (14) Undersøgelsesperioden omfattede perioden fra den 1. januar 2019 til den 30. juni 2023 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Der blev indhentet data for undersøgelsesperioden med henblik på bl.a. at undersøge den påståede ændring i handelsmønstret efter indførelsen af foranstaltningerne over for den pågældende vare og forekomsten af en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden. Der blev indhentet mere detaljerede data for perioden fra den 1. juli 2022 til den 30. juni 2023 (»rapporteringsperioden« eller »RP«) med henblik på at undersøge, om importen undergravede de gældende foranstaltningers afhjælpende virkninger med hensyn til priser og/eller mængder, og forekomsten af dumping.

1.7. Undersøgelse

- (15) Kommissionen underrettede officielt myndighederne i Rusland, Kasakhstan og Tyrkiet, de kendte eksporterende producenter i disse lande, EU-erhvervsgrenen og formanden for Associeringsrådet EU-Tyrkiet om indledningen af undersøgelsen.
- (16) Kommissionen anmodede desuden Republikken Kasakhstans repræsentation ved Den Europæiske Union og Tyrkiets faste repræsentation ved Den Europæiske Union om at oplyse navn og adresse på de eksporterende producenter og/eller repræsentative sammenslutninger, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen, ud over de tyrkiske og kasakhiske eksporterende producenter, som ansøgeren havde udpeget i anmodningen. De kasakhiske myndigheder fremlagde en liste over producenter af birkekrydsfiner, som Kommissionen kontaktede.
- (17) Fritagelsesformularer for producenter/eksportører i Kasakhstan og Tyrkiet og spørgeskemaer til importører i Unionen blev gjort tilgængelige på Generaldirektoratet for Handels websted.
- (18) Følgende fem virksomheder i Kasakhstan indgav fritagelsesformularer:
- Favorit LLP
 - QazFanCom LLP
 - Semipalatinsk Wood Processing LLP

⁽⁶⁾ Se dom af 12. september 2019, Kommissionen mod Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, EU:C:2019:717, præmis 45.

- Severnyi Fanernyi Kombinat LLP («SFK»)
 - VFP LLP.
- (19) Følgende fire virksomheder i Tyrkiet indgav fritagelsesformularer:
- Intur Construction Tourism and Forest
 - Murat Şahin Orman Ürünleri
 - Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.
 - Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS.
- (20) Desuden indgav følgende ikke forretningsmæssigt forbundne importører en spørgeskemabesvarelse:
- Aschiero Wood Import SPA
 - FOREST TRAFIC
 - CASTELLANA LEGNAMI SNC
 - IMOLALEGNO spa
 - Orlimex CZ s.r.o.
- (21) De interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt inden for den frist, der er fastsat i indledningsforordningen. Alle parter blev underrettet om, at manglende fremlæggelse af alle relevante oplysninger eller indgivelse af ufuldstændige, urigtige eller vildledende oplysninger kan medføre anvendelse af grundforordningens artikel 18 og konklusioner baseret på de foreliggende faktiske oplysninger. Efter anmodning fra virksomhederne blev Favorit og SFK hørt af Kommissionens tjenestegrene den 8. februar 2024 og derefter af høringskonsulenten den 14. februar 2024. Høringskonsulenten konkluderede, at de spørgsmål, som de to virksomheder havde rejst, ikke vedrørte proceduremæssige rettigheder som defineret inden for rammerne af høringskonsulentens kompetenceområde under behandlingen af handelsprocedurer, men vedrørte de materielle spørgsmål i sagen, og der blev ikke fremsat nogen specifik henstilling.

2. RESULTATER AF UNDERSØGELSEN

2.1. Samarbejdsvilje

- (22) Som anført i betragtning 18-19 indgav fem virksomheder, der er etableret i Kasakhstan, og fire virksomheder, der er etableret i Tyrkiet, fritagelsesformularer og anmodede om at blive fritaget for told, hvis foranstaltningerne blev udvidet til også at omfatte Kasakhstan og Tyrkiet.
- (23) To virksomheder i Kasakhstan (QazFanCom og VFP LPP) og tre virksomheder i Tyrkiet (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. og Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) indgav imidlertid yderst mangelfulde fritagelsesformularer. Ved brev af 13. oktober 2023 til VFP LLP og de tre tyrkiske virksomheder og ved brev af 17. november 2023 til QazFanCom gjorde Kommissionen derfor disse virksomheder opmærksom på, at den havde til hensigt at anvende de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 1, fordi disse virksomheder ikke inden for de fastsatte frister havde fremlagt de oplysninger, der var nødvendige for, at Kommissionen kunne fastslå, om de var involveret i omgåelsespraksis eller ej («artikel 18-brevet»). Virksomhederne fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Virksomheden QazFanCom fremsatte bemærkninger. Ingen andre virksomheder fremsatte bemærkninger.
- (24) Som svar på artikel 18-brevet gjorde QazFanCom gældende, at virksomheden i modsætning til, hvad der stod i artikel 18-brevet, havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, eftersom det havde været et stort arbejde for virksomheden at fremlægge oplysningerne. Den fandt også, at det var tidskrævende at fremlægge og oversætte oplysningerne til engelsk, og at forlængelsen af svarfristerne var for kort, med tanke på at proceduren varede ni måneder. Virksomheden fandt også, at grundforordningen ikke fastsætter en maksimal frist, når det gælder forlængelse af frister.

- (25) QazFanCom fremførte endvidere, at den anså alle de oplysninger, som Kommissionen anmodede om, for at være følsomme, hvorfor oplysningerne ikke kunne fremlægges. Samtidig hævdede virksomheden, at Kommissionen havde lækket fortrolige oplysninger og tilsidesat grundforordningens artikel 19, i og med at dens handelspartnere vidste, at QazFanComs anmodning om fritagelse ville blive afvist, allerede inden QazFanCom modtog artikel 18-brevet fra Kommissionen.
- (26) Kommissionen mindede om, at fristen på 37 dage for indgivelse af fritagelsesformularen var fastsat i indledningsforordningens artikel 3, stk. 2, og at den var i overensstemmelse med en generel frist på mindst 30 dage nævnt i grundforordningens artikel 6, stk. 2. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes forlængelser af fristen, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende. I den foreliggende sag indrømmede Kommissionen en forlængelse på syv dage, som var det højeste antal dage, den kunne indrømme i betragtning af de frister, der gælder for undersøgelsen. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at der i den foreliggende sag kunne indrømmes mere tid til at fremlægge fritagelsesformularen.
- (27) Kommissionen fandt endvidere, at QazFanCom havde modtaget detaljerede instrukser om, hvordan den ikkefortrolige version af fritagelsesformularen skulle indgives sammen med fritagelsesformularen. De oplysninger, der blev fremsendt, beskrev i detaljer, hvordan data kan fremlægges for at sikre, at de behandles fortroligt, og beskytte andre interesserede parter ret til forsvar. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at der ikke kunne fremlægges oplysninger på grund af deres fortrolige karakter.
- (28) Med hensyn til påstanden om det påståede brud på fortroligheden fremlagde QazFanCom ikke dokumentation til støtte for påstanden og pegede heller ikke på nogen oplysninger i det åbne dossier, som skulle indeholde oplysninger om status for QazFanComs anmodning om fritagelse forud for artikel 18-brevet, hvorfor Kommissionen afviste påstanden.
- (29) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at to virksomheder i Kasakhstan (QazFanCom og VFP LPP) og tre virksomheder i Tyrkiet (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. og Saglamlar Orman Tarım Ürünleri San. Ve. Tic. AS) ikke samarbejdede, jf. grundforordningens artikel 18, og derfor ikke havde påvist, at de ikke er involveret i omgåelsesaktiviteter. Deres anmodninger om fritagelse blev derfor afvist.
- (30) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Qazfancom, at Kommissionen havde anlagt en u hensigtsmæssig og ukonstruktiv tilgang til Qazfancoms samarbejde og af rent proceduremæssige grunde nægtede at tage hensyn til de fremlagte dokumenter. Qazfancom anmodede Kommissionen om at tage de dokumenter, der var blevet fremlagt i december 2023, i betragtning, da Kommissionen ifølge Qazfancom havde tilstrækkelig tid til at gøre dette, eftersom fristen for at træffe en endelig afgørelse først var maj 2024. Qazfancom anmodede desuden om en høring med Kommissionens tjenestegrene samt om en høring med høringskonsulenten. Anmodningen om en høring med Kommissionens tjenestegrene blev imødekommet, selv om anmodningen var blevet indgivet efter udløbet af den frist, der var angivet i dokumentet med fremlæggelsen af oplysninger. Høringen med høringskonsulenten fandt sted den 2. april 2024 og den 3. april 2024, hvor høringskonsulenten konkluderede, at de spørgsmål, som den interesserede part havde rejst, ikke vedrørte proceduremæssige rettigheder som defineret inden for rammerne af høringskonsulentens kompetenceområde under behandlingen af handelsprocedurer, men vedrørte præciseringer vedrørende anvendelsen af artikel 18, stk. 1, og der blev ikke anbefalet nogen specifik opfølgning.
- (31) Som forklaret i betragtning 26 indrømmede Kommissionen Qazfancom flere fristforlængelser til at indgive alle de krævede oplysninger i overensstemmelse med indledningsforordningens artikel 3, stk. 2, og grundforordningens artikel 6, stk. 2, som nærmere beskrevet i artikel 18-brevet af 17. november 2024. Kommissionen kunne ikke længere tage oplysninger, der var blevet indgivet efter disse frister, i betragtning på grund af de frister, der gjaldt for undersøgelsen, og det faktum, at Qazfancom ikke inden for de fastsatte frister havde indgivet de oplysninger, der var nødvendige for, at Kommissionen kunne fastslå, om virksomheden var involveret i omgåelsespraksis.
- (32) Kommissionen afholdt en høring med repræsentanter for Qazfancom den 20. marts 2024, hvor Qazfancom uddybede sine bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger. Qazfancom fremsatte imidlertid ingen nye dokumenterede påstande og gentog hovedsagelig, at virksomheden havde samarbejdet efter bedste evne. Kommissionen bekræftede derfor sine konklusioner i betragtning 29.

- (33) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS, at virksomheden havde fremlagt mange oplysninger i oktober 2023, og at de oplysninger, den ikke havde fremlagt, var oplysninger, som ledelsen anså for at være fortrolige.
- (34) Som forklaret i betragtning 27 fandt Kommissionen, at alle kendte eksporterende producenter af birkekrydsfiner, der er etableret i Kasakhstan og Tyrkiet, havde modtaget detaljerede instrukser om, hvordan den ikkefortrolige version af fritagelsesformularen skulle fremlægges. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at der ikke kunne fremlægges oplysninger på grund af deres fortrolige karakter.
- (35) Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos følgende virksomheder:
- Favorit LLP (Kasakhstan)
 - Semipalatinsk Wood Processing LLP (Kasakhstan)
 - Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (Kasakhstan)
 - Intur Construction Tourism and Forest (Tyrkiet).
- (36) Kommissionen analyserede også oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de samarbejdsvillige importører for at krydstjekke med de oplysninger, der var blevet indsamlet under kontrolbesøget.
- (37) Efter kontrolbesøget på stedet besluttede Kommissionen at basere konklusionerne vedrørende anmodningerne om fritagelse fra de kasakhiske virksomheder Favorit LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP og Severnyi Fanernyi Kombinat LLP på de bedste foreliggende faktiske oplysninger, og virksomhederne blev underrettet herom henholdsvis den 22. januar 2024, den 26. januar 2024 og den 22. januar 2024 på grundlag af grundforordningens artikel 18. En detaljeret analyse samt vurderingen af den tyrkiske virksomhed Intur Construction Tourism and Forest findes i afsnit 4.
- (38) På baggrund af ovenstående (7) fandt Kommissionen, at samarbejdsniveauet i begge lande var lavt, og at konklusionerne for begge lande måtte baseres på statistikker.

2.2. Generelle betragtninger

- (39) I henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, skal Kommissionen undersøge, hvorvidt følgende betingelser er opfyldt:
- om der var en ændring i handelsmønstret mellem Rusland, Kasakhstan, Tyrkiet og Unionen
 - om denne ændring skyldtes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af de gældende antidumpingforanstaltninger
 - om der foreligger beviser for skade eller for, at de afhjælpende virkninger af de gældende foranstaltninger blev undergravet for så vidt angår priserne på og/eller mængderne af den undersøgte vare, og
 - om der foreligger bevis for dumping i forhold til de normale værdier, der tidligere var blevet fastsat for den pågældende vare.
- (40) Ud over den omgåelsespraksis, der består i omladning af krydsfiner via Kasakhstan og Tyrkiet, undersøgte Kommissionen også, om antidumpingforanstaltningerne blev omgået via praksis, der omfattede samle-/færdiggørelsesprocesser. Kommissionen fandt, at praksis såsom produktion af birkekrydsfiner på grundlag af russiske input (birketømmer og -finer) udgjorde samle- eller færdiggørelsesprocesser som omhandlet i artikel 13, stk. 2. Kommissionen analyserede derfor specifikt kriterierne i artikel 13, stk. 2, navnlig:

(7) I RP eksporterede Intur Construction Tourism and Forest (den eneste samarbejdsvillige virksomhed) [2 000-3 000] m³ til Unionen, hvilket udgjorde mellem [5-10] % af den samlede import fra Tyrkiet.

- om samle-/færdiggørelsesprocessen blev påbegyndt eller udvidet væsentligt efter eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og om de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og
- om delene udgjorde 60 % eller derover af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare, og om værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen, udgjorde mere end 25 % af fremstillingsomkostningerne.

2.3. Ændring i handelsmønstret

2.3.1. Ændring i handelsmønstret mellem Unionen, Rusland og Tyrkiet

- (41) Tabel 1 viser udviklingen i importen af birkekrydsfiner til Unionen i UP:

Tabel 1

Import af birkekrydsfiner fra Rusland, Kasakhstan og Tyrkiet til Unionen (m³)

	2019	2020	2021	2022	RP
Rusland	809 267	763 783	959 000	503 140	51 398
<i>Indeks (basis = 2019)</i>	100	94	119	62	6
Markedsandel	44,2 %	41,7 %	52,4 %	31,8 %	4,2 %
Kasakhstan	0	0	0	29 225	97 068
<i>Indeks (basis = 2022)</i>				100	332
Markedsandel	0	0	0	1,8 %	7,9 %
Tyrkiet	4 094	3 001	1 536	15 619	33 832
<i>Indeks (basis = 2019)</i>	100	73	38	381	826
Markedsandel	0,2 %	0,2 %	0,1 %	1,0 %	2,8 %

Kilde: Comext, klagerens skøn over EU-salget.

- (42) Tabel 1 viser, at importen fra Rusland til Unionen, efter at der i november 2021 blev indført antidumpingtold på importen af birkekrydsfiner fra Rusland, i 2022 faldt med næsten 40 % i forhold til 2019, dvs. perioden før indledningen af den oprindelige undersøgelse. I RP faldt importen yderligere med 94 % i forhold til 2019.
- (43) I 2019, 2020 og 2021 var der ingen import til Unionen af birkekrydsfiner fra Kasakhstan. Importen til Unionen begyndte først i april 2022 efter indførelsen af antidumpingtolden over for Rusland i november 2021. I RP blev importen mere end tredoblet i forhold til 2022 og nåede op på over 97 000 m³.
- (44) I 2019 var importen fra Tyrkiet kun ca. 4 000 m³. Mellem 2019 og 2021 faldt importmængden med mere end 60 %. Efter at der i november 2021 blev indført antidumpingtold over for Rusland, steg importen i 2022 til næsten det firedobbelte i forhold til 2019 og i RP til mere end det ottedobbelte.

2.3.2. Ændring i handelsmønstret mellem Rusland og Kasakhstan

- (45) Tabel 2 viser udviklingen i importen af birkekrydsfiner, -tømmer og -finer fra Rusland til Kasakhstan i UP (m³):

Tabel 2

	2019	2020	2021	2022	RP
Birkekrydsfiner	0	0	0	171 277	275 899
<i>Indeks</i>				100	161

Tømmer	0	0	0	11 120	27 202
<i>Indeks</i>				100	245
Finer	0	0	0	4 480	16 686
<i>Indeks</i>				100	372

Kilde: Global Trade Atlas.

- (46) Tabel 2 viser, at importen fra Rusland til Kasakhstan af birkekrydsfiner og af tømmer og finer (vigtigste inputmaterialer til fremstilling af birkekrydsfiner) først begyndte i 2022.
- (47) I RP steg importen af birkekrydsfiner med mere end 60 %. Mellem 2022 og RP steg også importen af tømmer og finer betydeligt, og for finers vedkommende til næsten det firedobbelte.

2.3.3. Ændring i handelsmønstret mellem Rusland og Tyrkiet

- (48) Tabel 3 viser udviklingen i importen af birkekrydsfiner, -tømmer og -finer fra Rusland til Tyrkiet i UP (m³):

Tabel 3

	2019	2020	2021	2022	RP
Birkekrydsfiner	14 749	21 600	21 620	60 231	120 073
<i>Indeks</i>	100	146	147	408	814
Tømmer			1 752	2 012	
<i>Indeks</i>			100	115	
Finer	10 462	23 260	40 096	71 672	109 977
<i>Indeks</i>	100	222	383	685	1 051

Kilde: Global Trade Atlas.

- (49) Tabel 3 viser, at birkekrydsfiner begyndte at blive importeret fra Rusland til Tyrkiet allerede i 2019, men i relativt små mængder. Mellem 2021 og 2022 tredobledes importen. Den største stigning fandt sted mellem 2022 og RP, hvor importen blev fordoblet og nåede op på mere end 120 000 m³. Målt i mængde steg importen af krydsfiner til det seksdobbelte i forhold til 2021 (perioden før indførelsen af foranstaltningerne).
- (50) Parallelt hermed steg også importen af tømmer og finer i forhold til 2019. Mens der for tømmer ikke var nogen stigning mellem 2021 og RP, steg importen af finer til mere end det tidobbelte mellem 2019 og RP. I RP steg importen af finer 2,5 gange i forhold til 2021.

2.3.4. Konklusion

- (51) Ovennævnte udvikling i importen fra Rusland, Kasakhstan og Tyrkiet viser klart, at der er sket en ændring i handelsmønstret, efter at foranstaltningerne over for importen af birkekrydsfiner blev indført. Mens importen fra Rusland næsten ophørte, steg importen fra både Kasakhstan og Tyrkiet betydeligt. Samtidig steg handelsstrømmene med birkekrydsfiner, -tømmer og -finer mellem Rusland og Kasakhstan og Rusland og Tyrkiet betydeligt.
- (52) Kommissionen konkluderede derfor, at faldet i importen fra Rusland og den parallelle stigning i importen fra Kasakhstan og Tyrkiet udgør en ændring i handelsmønstret mellem ovennævnte lande, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1.

2.4. Omgåelsens art

- (53) I henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, skal ændringen i handelsmønsteret skyldes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkeligt gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden. Praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter blandt andet afsendelse af den vare, der er omfattet af de gældende foranstaltninger, via tredjelande og samling af dele/færdiggørelsesprocesser i et tredjeland, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 2.
- (54) Som konkluderet i afsnit 2.1.4 måtte konklusionerne vedrørende forekomsten og arten af omgåelsespraksis på grund af det lave samarbejdsniveau baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.
- (55) Beviserne i anmodningen viste, som bekræftet af Kommissionen i løbet af undersøgelsen, at birkekrydsfiner fremstillet i Rusland blev eksporteret til Tyrkiet eller Kasakhstan. En mellempart i Tyrkiet eller Kasakhstan reeksporterede birkekrydsfiner til Unionen enten som et separat parti eller ved at blande det med lokalt fremstillet krydsfiner af birk eller andre træarter. Desuden omgik nogle af virksomhederne i både Kasakhstan og Tyrkiet antidumpingforanstaltningerne over for birkekrydsfiner fra Rusland ved at producere birkekrydsfiner fra input fra Rusland, hvilket i henhold til betingelserne i grundforordningens artikel 13, stk. 2, blev anset for at udgøre en samle-/færdiggørelsesproces (se afsnit 2.7) ⁽⁸⁾.
- (56) Importmængden til Unionen fra både Tyrkiet og Kasakhstan i RP oversteg endvidere produktionen i begge lande, som i RP blev anslået til henholdsvis ca. 17 000-20 000 m³ og ca. 69 000 m³ ⁽⁹⁾. Denne import kunne således ikke udelukkende bestå af birkekrydsfiner af kasakhisk eller tyrkisk oprindelse ⁽¹⁰⁾.
- (57) Omladningen af russisk krydsfiner i RP via Tyrkiet og Kasakhstan blev yderligere dokumenteret ved talrige e-mails og pristilsagn fra importører og forhandlere ⁽¹¹⁾. Oplysningerne fra de samarbejdsvillige importører viste også, at krydsfiner fra Rusland blev solgt på EU-markedet, og at salget fandt sted via en kæde af mange forhandlere ⁽¹²⁾.
- (58) I Kasakhstan blev omgåelsen lettet af landets geografiske nærhed til Rusland og det forhold, at virksomhederne havde forbindelser til russiske producenter af birkekrydsfiner eller inputmaterialer. Ifølge to eksporterende producenter foregik der desuden handel med og misbrug af kasakhiske oprindelsescertifikater for krydsfiner af russisk oprindelse.

2.5. Ingen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse

- (59) Ud over de øgede transportomkostninger i forbindelse med omladningen af birkekrydsfiner via Kasakhstan og Tyrkiet har importen af birkekrydsfiner fra Rusland til Tyrkiet i RP været omfattet af den konventionelle told på 7 % og siden 2018 af en yderligere toldsats på 20 %. Omladningen af krydsfiner via de to lande medførte derfor yderligere omkostninger, og det blev konstateret, at der ikke var nogen økonomisk begrundelse for ændringen i handelsmønster og praksis.

⁽⁸⁾ Punkt 38-45 og punkt 71-77 i anmodningen.

⁽⁹⁾ Produktionen i Tyrkiet blev anslået på grundlag af den anslåede produktionskapacitet (punkt 32 i anmodningen). Produktionen var således sandsynligvis lavere. Produktionen i Kasakhstan var baseret på de kasakhiske producenters spørgeskemabesvarelser og oplysningerne i anmodningen (punkt 67).

⁽¹⁰⁾ Ifølge oplysningerne i anmodningen er der i Tyrkiet ingen produktion af birkearter med høj tæthed, der anvendes til at producere birkekrydsfiner, og birkeøkossystemet i Tyrkiet er ikke højproduktivt.

⁽¹¹⁾ Bilag 16-24 til anmodningen.

⁽¹²⁾ Importørernes ikkefortrolige spørgeskemabesvarelser.

- (60) Både Favorit og SFK fandt, at Kommissionen ikke havde fastslået, at omgåelsen skyldes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, og de hævdede, at importen fra Kasakhstan først begyndte at ankomme til Unionen efter indførelsen af sanktioner mod russisk krydsfiner, hvilket er den eneste årsag eller økonomiske begrundelse for den øgede import ⁽¹³⁾.
- (61) Kommissionen fandt, at sanktionerne blev indført mindre end 8 måneder efter indførelsen af antidumpingtolden, og at starten på ændringen i handelsmønstret allerede kunne iagttages, inden sanktionerne blev indført. Importen fra Kasakhstan (og Tyrkiet) begyndte, før sanktionerne blev indført. Undersøgelsen viste desuden, at SFK havde oprettet en forretningsmæssigt forbundet importør i Unionen i april 2022, lige efter indførelsen af antidumpingtolden, og inden sanktionerne trådte i kraft (10.7.2022).
- (62) Kommissionen konkluderede derfor, at der ikke var nogen anden gyldig grund eller økonomisk begrundelse for afsendelsen af birkekrydsfiner via Kasakhstan og Tyrkiet end omgåelsen af tolden.

2.6. Påbegyndelse eller væsentlig udvidelse af praksis som defineret i artikel 13, stk. 2

- (63) I henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 2, skal samle- eller færdiggørelsesprocessen være påbegyndt eller udvidet væsentligt efter eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, mens de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af antidumpingforanstaltningerne.
- (64) I betragtning af det lave samarbejdsniveau i begge lande baserede Kommissionen sine konklusioner om påbegyndelse eller væsentlig udvidelse af den praksis, der blev identificeret som samle- eller færdiggørelsesprocesser, på de bedste foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.
- (65) De statistiske data, der er sammenfattet i afsnit 2.3, viste klart, at samle- og færdiggørelsesprocesserne og den efterfølgende import til Unionen begyndte efter indførelsen af antidumpingtolden i november 2021. Kommissionen konkluderede derfor, at samleprocessen var påbegyndt efter indførelsen af antidumpingtolden.

2.7. Værdien af dele og værditilvækst

- (66) For så vidt angår samleprocesser foreskriver grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), at en anden betingelse for at fastslå forekomsten af omgåelse er, at delene (fra Kasakhstan og Tyrkiet i dette tilfælde) udgør 60 % eller derover af den samlede værdi af de dele, der indgår i den færdige vare, og at værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen er mindre end 25 % af fremstillingsomkostningerne.
- (67) Nogle kasakhiske og tyrkiske producenter indkøbte i RP de vigtigste inputmaterialer fra Rusland (birketømmer eller birkefiner fremstillet af tømmer og harpiks). Da tømmer, finer og harpiks udgør 100 % af inputmaterialet, oversteg værdien af inputmaterialet (de indførte dele) tærsklen på 60 %.
- (68) Dette blev bekræftet af konklusionerne vedrørende den samarbejdsvillige tyrkiske producent, der producerer birkekrydsfiner af russisk finer (se afsnit 4). Konklusionerne for denne virksomhed viste endvidere, at værditilvæksten lå under den tærskel på 25 %, der er fastsat i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b). Det blev derfor konkluderet, at det andet kriterium i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), også var opfyldt.
- (69) SFK hævdede, at den nuværende undersøgelse kun var blevet indledt på grundlag af angiveligt tilstrækkelige beviser vedrørende omladningen af krydsfiner af russisk oprindelse, men der var ingen beviser i sagsakterne for, at ændringen i handelsmønstret skyldtes en samle- eller færdiggørelsesproces. SFK fandt, at Kommissionen ikke havde andet valg end at basere sig på SFK's oplysninger som foreliggende faktiske oplysninger, som efter virksomhedens opfattelse viste, at værditilvæksten lå betydeligt over 25 % af de samlede produktionsomkostninger.

⁽¹³⁾ Forbuddet mod import af kapitel 44-varer (herunder birkekrydsfiner) fra Rusland trådte i kraft den 10. juli 2022 (<https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/576/oj>).

- (70) Kommissionen fandt, at den som anført i indledningsforordningen (afsnit D) også kunne undersøge andre former for omgåelsespraksis, hvis de blev identificeret i løbet af undersøgelsen. I dette tilfælde og som nævnt i afsnit 2.2 undersøgte Kommissionen også samle-/færdiggørelsesprocesser og konkluderede, at foranstaltningerne over for importen fra Rusland bl.a. blev omgået ved samle- eller færdiggørelsesprocesser i både Kasakhstan og Tyrkiet.

2.8. Undergravning af antidumpingtoldens afhjælpende virkninger

- (71) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, undersøgte Kommissionen om importen af den undersøgte vare havde undergravet de afhjælpende virkninger af de i øjeblikket gældende foranstaltninger, både hvad angår mængder og priser.
- (72) Med hensyn til mængder udgjorde markedsandelen for importen fra Kasakhstan ca. 7,9 % af EU-forbruget i RP, mens der ikke var nogen import i den oprindelige undersøgelsesperiode ⁽¹⁴⁾. For Tyrkiet steg markedsandelen fra 0,2 % i den oprindelige undersøgelsesperiode til 2,8 % i RP. Kommissionen fandt, at importmængden var betydelig.
- (73) Med hensyn til priser sammenlignede Kommissionen den gennemsnitlige ikke-skadevoldende pris som fastsat i den oprindelige undersøgelse, justeret for omkostningsstigninger mellem den oprindelige undersøgelsesperiode og RP, med de vejede gennemsnitlige cif-eksportpriser, der blev fastsat på grundlag af oplysningerne i Eurostats statistikker, behørigt justeret til også at omfatte konventionel told (7 % for Kasakhstan og ingen for Tyrkiet) og omkostninger efter toldklarering, anslået til 5 % ⁽¹⁵⁾. Denne prissammenligning viste, at der forekom målprisunderbud på 66,4 % for Kasakhstan og 18,9 % for Tyrkiet.
- (74) Kommissionen sammenlignede også importpriserne som fastsat ovenfor med EU-erhvervsgrenens priser. Denne prissammenligning viste et underbud på 36,7 % for Kasakhstan og 14,6 % for Tyrkiet ⁽¹⁶⁾.
- (75) Kommissionen konkluderede, at de gældende foranstaltninger i RP blev undergravet af de importerede varer fra Kasakhstan og Tyrkiet for så vidt angår mængder og priser.
- (76) Både Favorit og SFK gjorde gældende, at Kommissionen i strid med antidumpingaftalens artikel 3.1-3.5 ikke havde fastslået forekomsten af væsentlig skade eller trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen.
- (77) Kommissionen fandt, at der i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, kræves en analyse af, om importen undergraver toldens afhjælpende virkninger, og ikke en ny konstatering af skade. Som nævnt i betragtning 13 blev det allerede i den oprindelige forordning fastslået, at importen forvoldte EU-erhvervsgrenen skade, og at der var en årsagssammenhæng mellem denne import og skaden. Det var derfor ikke nødvendigt med en analyse af skade, trussel om skade og årsagssammenhæng i forbindelse med en antiomgåelsesundersøgelse. Kommissionen afviste således påstanden.

2.9. Bevis for dumping

- (78) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, undersøgte Kommissionen, om der var bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme vare.
- (79) Med henblik herpå blev eksportpriserne fastsat på grundlag af data fra Eurostat og justeret til ab fabrik og sammenlignet med de normale værdier, der blev fastslået i løbet af den oprindelige undersøgelse, behørigt justeret for inflation.
- (80) Sammenligningen af de tidligere fastslåede normale værdier for samme vare og eksportpriserne viste, at der havde fundet dumpingimport sted fra både Kasakhstan og Tyrkiet.

⁽¹⁴⁾ Forbruget blev fastsat på grundlag af skøn over det samlede EU-salg og importen i UP.

⁽¹⁵⁾ Bilag 26 til anmodningen.

⁽¹⁶⁾ EU-priserne er baseret på oplysninger fra anmodningen (bilag 26).

- (81) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste både Favorit og SFK til første punktum i følgebrevet til dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger, som nævnte forslaget om at »indføre endelige antidumpingforanstaltninger over for importen af birkekrydsfiner afsendt fra Kasakhstan«. På dette grundlag fremførte disse virksomheder, at konstateringen af dumping var ulovlig, fordi dumpingmargenen måtte beregnes ved at sammenligne den normale værdi i Kasakhstan med eksportpriserne fra Kasakhstan. De hævdede også, at Kommissionen sammenlignede de normale værdier og eksportpriserne i forskellige perioder. Efter deres opfattelse blev justeringen af den normale værdi for inflation foretaget med henvisning til offentliggjorte priser på birkekrydsfiner i et tredjeland, nemlig Rusland, og den afspejlede således ikke markedsvilkårene i Kasakhstan. Begge virksomheder hævdede også, at Kommissionen sammenlignede de normale værdier og eksportpriserne i forskellige handelsled. Endelig hævdede de, at Kommissionen i dumpingberegningerne havde set bort fra varekontrolnumre.
- (82) Kommissionen præciserede, at der i følgebrevet ved en fejl var kommet til at stå »indføre« i stedet for »udvide«. Dette var imidlertid blot en skrivefejl. Det fremgik klart af selve dokumentet med fremlæggelsen af oplysninger, at det vedrørte de konklusioner, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at udvide antidumpingtolden på importen fra Rusland til også at omfatte importen fra Kasakhstan og Tyrkiet og ikke at indføre en ny antidumpingtold. Som fastsat i grundforordningens artikel 13, stk. 1, er det en grundlæggende forudsætning, at der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme vare. Den normale værdi blev derfor baseret på den normale værdi, der var blevet fastslået i den oprindelige undersøgelse vedrørende importen fra Rusland, behørigt justeret for inflation, og sammenlignet med eksportpriserne fra Kasakhstan, justeret til ab fabrik-niveau. Dette blev gjort på landsdækkende plan. Der er ikke noget krav i grundforordningens artikel 13 om, at en sådan sammenligning skal foretages for de enkelte varetyper. Kommissionen afviste således påstandene.

3. FORANSTALTNINGER

- (83) På baggrund af de ovenstående konklusioner konkluderede Kommissionen, at de antidumpingforanstaltninger, der blev indført på importen af krydsfiner med oprindelse i Rusland, omgås ved import af den undersøgte vare, der afsendes fra Kasakhstan og Tyrkiet.
- (84) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, bør de gældende antidumpingforanstaltninger derfor udvides til også at omfatte importen af den undersøgte vare.
- (85) I medfør af grundforordningens artikel 13, stk. 1, andet afsnit, bør den foranstaltning, der skal udvides, være den i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 fastsatte foranstaltning for »alle andre virksomheder«, der er en endelig antidumpingtold på 15,8 % af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet.
- (86) Der bør opkræves told på den registrerede import af den undersøgte vare i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, hvori det fastsættes, at alle udvidede foranstaltninger skal gælde for varer, som blev importeret til Unionen under den registrering, der blev indført ved indledningsforordningen.
- (87) Både Favorit og SFK anmodede om, at det i enhver forordning om udvidelse af tolden specifikt nævnes, at omstændigheder for omgåelse, der konstateres i forbindelse med denne undersøgelse, ikke bør forstås som om eller antyde, at der er konstateret omgåelse som omhandlet i EU's restriktive foranstaltninger i lyset af Ruslands invasion af Ukraine.
- (88) Kommissionen bekræftede, at retsgrundlaget for undersøgelsen var grundforordningen, særlig artikel 13, og at konklusionerne i denne forordning vedrørte omgåelse af den antidumpingtold, der blev indført på importen af birkekrydsfiner fra Rusland i november 2021.

4. ANMODNINGER OM FRITAGELSE

- (89) Som nævnt i afsnit 1.7 vurderede Kommissionen anmodningerne om fritagelse fra de eksporterende producenter i Kasakhstan og Tyrkiet.

4.1. **Kasakhstan**4.1.1. *Konklusioner vedrørende Favorit*

- (90) Under kontrolbesøget hos Favorit og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder konstaterede Kommissionens tjenestegrene, at Favorits regnskaber ikke var pålidelige, da deres rigtighed ikke kunne bekræftes af et uafhængigt revideret dokument. Som følge heraf kunne Kommissionen ikke på pålidelig vis fastlægge omfanget af Favorits virksomhed ud fra noget officielt dokument, og dette også i mangel af uafhængigt reviderede regnskaber. Regnskaberne gjorde det ikke muligt for Kommissionen på pålidelig vis at fastslå det samlede indkøb af inputmaterialer, det samlede indkøb af den færdige vare, den samlede produktion og den samlede salgsmængde. Alle disse oplysninger er nødvendige for at kunne vurdere en ansøgning om fritagelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4. De oplysninger, der ikke kunne verificeres, vedrørte en stor del af indkøbet af inputmaterialet og af den pågældende vare, herunder mængder og værdier af køb og videresalg af russisk birkekrydsfiner og finer, samt oplysninger vedrørende omkostninger og salg. Kommissionen kunne derfor ikke fastslå og bekræfte, om oplysningerne vedrørende mængden af og kilden til den birkekrydsfiner, der eksporteres til Unionen, var fyldestgørende, og kunne således ikke bekræfte, hvorvidt al birkekrydsfiner indkøbt af Favorit i Rusland udelukkende blev videresolgt på hjemmemarkedet som hævdet af Favorit.
- (91) Kommissionen undersøgte derefter, om det var muligt at anvende nogle af oplysningerne fra Favorit på grundlag af grundforordningens artikel 18, stk. 3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, ses der ikke bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 3. I henhold til fast retspraksis fremgår det tydeligt af bestemmelsens ordlyd, at de fire betingelser skal anvendes kumulativt. Hvis blot en af dem ikke er opfyldt, kan denne bestemmelse derfor ikke anvendes, og der kan ikke tages hensyn til de pågældende oplysninger⁽¹⁷⁾.
- (92) I den foreliggende sag fandt Kommissionen, at alle de oplysninger, som var blevet indgivet af Favorit, ikke kunne anses for verificerbare. I mangel af pålidelige regnskaber kunne mængden af og kilden til det krydsfiner, som havde Favorit solgt på EU-markedet, ikke fastslås pålideligt. Ved kun delvist at anvende de oplysninger, som Favorit havde indgivet, var det derfor ikke muligt at nå frem til en rimelig nøjagtig konklusion om, hvorvidt Favorit videresolgte den birkekrydsfiner, som virksomheden købte i Rusland, til EU-markedet.
- (93) Kommissionen tog også andre faktorer i betragtning, såsom manglen på særskilte lagre eller i det mindste klart adskilte rum og/eller mærkning af den færdige vare, for egenproduceret og indkøbt birkekrydsfiner, og det forhold, at birkekrydsfiner bestemt til hjemmemarkedet slet ikke havde nogen mærkning, og at der manglede verificerbare fortegnelser over lagerbevægelser i virksomhedens lagre. Virksomheden købte størstedelen af det russiske birkekrydsfiner gennem forhandlere på hjemmemarkedet, og mængden kunne derfor ikke fastslås pålideligt, da disse indkøb ikke var registreret i noget officielt dokument. Videresalget fandt sted gennem tre forhandlere, to i Kasakhstan og en uden for Kasakhstan. Forhandleren uden for Kasakhstan, som videresolgte den birkekrydsfiner, den havde købt af Favorit, til Unionen, havde angiveligt ikke reviderede regnskaber, og oplysningerne om mængden af og de særlige karakteristika ved de videresolgte varer kunne derfor ikke verificeres ud fra noget officielt dokument. På grund af kombinationen af alle disse faktorer fandt Kommissionen, at alle oplysningerne fra Favorit måtte afvises.
- (94) På dette grundlag underrettede Kommissionens tjenestegrene Favorit om, at de havde til hensigt at anvende grundforordningens artikel 18, stk. 1, og basere konklusionerne på de »foreliggende faktiske oplysninger«, der anvendes for landet som helhed, og som er sammenfattet i afsnit 2.

⁽¹⁷⁾ Se dom af 19. marts 2015, City Cycle Industries mod Rådet, T 413/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:164, præmis 120 og den deri nævnte retspraksis.

- (95) Favorit var uenig i disse konklusioner. Virksomheden fandt, at der ikke var noget grundlag for at anvende hverken grundforordningens artikel 18, stk. 1, eller artikel 18, stk. 3, da den samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, og da den fremlagde alle de nødvendige oplysninger, som Kommissionen anmodede om, og da den havde formået at bevise, at den ikke omlader birkekrydsfiner af russisk oprindelse til Unionen.
- (96) Favorit hævdede, at virksomheden var en egentlig producent, og at den havde gjort sig store anstrengelser for at udarbejde spørgeskemabesvarelsen, hvilket kompliceredes af, at den ikke havde regnskaber, og af begrænsningerne i dens regnskabssystem.
- (97) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte Favorit på ny, at Kommissionen havde set bort fra den kendsgerning, at virksomheden stod over for vanskeligheder, fordi det var en lille virksomhed med et begrænset antal ansatte, og at Kommissionen fremsatte angiveligt urealistiske krav, f.eks. til reviderede regnskaber, inden for 37 dage efter indledningen af undersøgelsen.
- (98) Favorit påpegede endvidere, at den i henhold til den kasakhiske lovgivning ikke var forpligtet til at have regnskaber, og at Kommissionen var bekendt med de vanskeligheder, Favorit havde med hensyn til sine regnskaber, og at den ikke desto mindre fortsatte med undersøgelsen og gennemførte kontrolbesøget på stedet. Favorit gjorde gældende, at Kommissionen ved analysen af dataene bør anvende en objektiv standard for at fastslå, om regnskabsoplysningerne er pålidelige, og henviste til antidumpingaftalens artikel 15, hvori det hedder, at der skal tages særligt hensyn til udviklingslande, der er medlemmer af WTO, og at Kommissionen derfor ikke kan anvende IFRS eller andre globale standarder. Virksomheden henviste til en sag med en algerisk producent, som Kommissionen havde anvendt denne artikel på, fordi producenten ikke havde regnskaber for halvdelen af undersøgelsesperioden ⁽¹⁸⁾.
- (99) Kommissionen satte ikke spørgsmålstejn ved, at Favorit også producerede sin egen birkekrydsfiner, men anvendelsen af artikel 18 var baseret på en kombination af faktorer som beskrevet i betragtning 90-93. Formålet med kontrollen på stedet var ikke blot at undersøge pålideligheden af regnskabsdataene, men også at verificere andre oplysninger, der kun kunne verificeres på stedet, bl.a. forekomsten af reel produktion, lager af inputmaterialer, regnskaber, der måske kun findes i papirform, den fysiske placering af lageret af birkekrydsfiner og adskillelse mellem egen produktion og birkekrydsfiner indkøbt i Rusland. Kommissionen understregede endvidere, at det faktum, at kontrolbesøget fandt sted, ikke betød, at dataene skulle accepteres. Kommissionen var derfor uenig i, at det faktum, at dataene ikke var blevet afvist fra starten, betød, at Kommissionen var nødt til at acceptere disse data.
- (100) Kommissionen bemærkede endvidere, at den ikke krævede, at virksomhederne skulle fremlægge regnskaber, hvis disse ikke fandtes, og hvis der i den nationale lovgivning ikke var krav om, at sådanne skal udarbejdes, ligesom den heller ikke krævede, at de oplysninger, der skulle fremlægges, skulle være i overensstemmelse med IFRS eller andre regnskabsstandarder i situationer, hvor der ikke stilles krav herom i det pågældende lands nationale lovgivning. Begrundelsen for anvendelsen af artikel 18 var således ikke, at Favorits regnskaber ikke var i overensstemmelse med regnskabsstandarderne, men snarere den omstændighed, at de regnskaber, som Favorit førte, var upålidelige og gjorde det umuligt at verificere rigtigheden af de oplysninger, som Favorit fremlagde sammen med sin anmodning om fritagelse. Som følge heraf kunne Favorit ikke påvise, at virksomheden ikke var involveret i omgåelsespraksis.
- (101) Med forbehold af princippet om, at lovligheden af antidumpingforanstaltninger bør vurderes med henvisning til gældende ret og ikke med henvisning til den påståede tidligere administrative praksis, bemærkede Kommissionen endvidere, at den i sagen med den algeriske producent havde besluttet »at anvende oplysninger fra selskabet, når de blev anset for at være tilstrækkelig pålidelige, og for så vidt som det ikke påvirkede resultatet i væsentlig grad« ⁽¹⁹⁾. Konklusionen vedrørende oplysningerne fra Favorit var en helt anden, end når det gælder den algeriske producents situation — Kommissionen anså ikke oplysningerne fra Favorit for at være tilstrækkeligt pålidelige for nogen del af undersøgelsesperioden, og deres rigtighed havde en direkte indvirkning på resultatet. Kommissionen fandt derfor, at Favorits påstand var ubegrundet.

⁽¹⁸⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 617/2000 af 16. marts 2000 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Algeriet, Belarus, Litauen, Rusland og Ukraine og om foreløbig godtagelse af et tilsagn afgivet af en eksporterende producent i Algeriet (EFT L 75 af 24.3.2000, s. 3, betragtning 10).

⁽¹⁹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 617/2000, betragtning 10.

- (102) Favorit mente også, at det ikke fremgik af artikel 18-brevet, hvad der præcist udløste anvendelsen af grundforordningens artikel 18, stk. 1 og 3. Virksomheden fremførte, at den havde fremlagt alle de ønskede oplysninger, og at artikel 18, stk. 1, derfor ikke fandt anvendelse. Virksomheden fandt også, at Kommissionen ikke kunne anvende grundforordningens artikel 18, stk. 3, blot fordi Favorits oplysninger ikke var fyldestgørende i enhver henseende. Endelig havde Kommissionen ikke ret i, at artikel 18, stk. 1, fandt anvendelse, fordi betingelserne i artikel 18, stk. 3, ikke var opfyldt. Virksomheden fandt, at artikel 18, stk. 1 og 3, omhandler forskellige situationer, og at anvendelsen af det ene stykke ikke afhænger af det andet.
- (103) Favorit gjorde endvidere gældende, at Kommissionens hensigt om at se bort fra Favorits oplysninger i deres helhed åbenlyst strider mod punkt 3 i bilag II til antidumpingaftalen. Virksomheden henviste til rapporten fra appelorganet i sagen US — Hot-Rolled Steel ⁽²⁰⁾, som præciserede, at undersøgelsesmyndighederne i henhold til punkt 3 i bilag II pålægges at anvende oplysninger, hvis tre betingelser er opfyldt, nemlig at disse oplysninger er verificerbare, behørigt fremlagt, så at de kan anvendes i undersøgelsen uden unødige vanskeligheder, og at de leveres rettidigt. Det følger heraf, at hvis disse betingelser er opfyldt, har undersøgelsesmyndighederne ikke ret til at afvise de indgivne oplysninger, når de træffer en afgørelse. Favorit hævdede, at disse betingelser var opfyldt i denne sag, eftersom Kommissionen havde kontrolleret flere dokumenter, der tydede på, at der ikke forekom omgåelse. Eftersom Kommissionen havde anmodet om, at oplysningerne skulle afstemmes med prøvebalancen, og Favorit og dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder gjorde det, var Kommissionen forpligtet til at tage disse oplysninger i betragtning, inden den gjorde brug af foreliggende faktiske oplysninger. Favorit gentog lignende argumenter efter fremlæggelsen af oplysninger.
- (104) Kommissionen gentog, at begrundelserne for at anvende grundforordningens artikel 18 var beskrevet nærmere i artikel 18-brevet. Derudover blev de oplysninger, der blev indsamlet under kontrolbesøget, nævnt i den kontrolrapport, der blev delt med virksomheden efter kontrolbesøget. Da de fremlagte oplysninger tydeligvis ikke kunne verificeres, jf. betragtning 90-93, konkluderede Kommissionen, at betingelserne for at anvende artikel 18, stk. 3, ikke var opfyldt ⁽²¹⁾, og Kommissionen baserede udelukkende sine konklusioner på grundforordningens artikel 18, stk. 1, og ikke på begge artikler (artikel 18, stk. 1, og artikel 18, stk. 3), som hævded af Favorit.
- (105) Favorit hævdede endvidere, at virksomheden i tilstrækkelig grad godtgjorde, at den ikke var involveret i omgåelse, hvilket Kommissionen kunne have kontrolleret. Alle oplysningerne svarede til virksomhedens ERP-system ⁽²²⁾, som ifølge Favorit ikke kunne ændres med tilbagevirkende kraft. Den fremførte yderligere, at Kommissionen også visuelt kunne bekræfte, at det, der blev lastet med henblik på EU-markedet, var det samme som det, der kunne ses i virksomhedens lager i Uralsk. Favorit gentog lignende argumenter efter fremlæggelsen af oplysninger.
- (106) Kommissionen fandt, at parternes oplysninger skal være verificerbare, pålidelige og derfor anvendelige og fremlagt således, at de kan kontrolleres i forhold til reviderede regnskaber og optegnelser fra den virksomhed, der indsender dem, eller andre officielle dokumenter. Hvad angår Favorit, blev det imidlertid konstateret, at oplysningerne var ikke-verificerbare, upålidelige og uanvendelige, og at det ikke kunne bevises, at de var nøjagtige. Kommissionen var således uenig i, at Favorit påviste, at den ikke var involveret i omgåelsespraksis, og navnlig at den ikke videresolgte russisk birkekrydsfiner til Unionen.

⁽²⁰⁾ Rapport fra appelorganet, United States — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, punkt 80.

⁽²¹⁾ Kommissionen undersøgte, om »mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, om oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og om den pågældende part har handlet efter bedste evne«. Hvis blot en af dem ikke er opfyldt, kan denne bestemmelse således ikke anvendes, og der kan ikke tages hensyn til de pågældende oplysninger (jf. dom af 19. marts 2015, City Cycle Industries mod Rådet, T 413/13, ikke offentliggjort i Sml., EU:T:2015:164, præmis 120 og den deri nævnte retspraksis).

⁽²²⁾ ERP står for Enterprise Resource Planning og er et softwareprogram til registrering af en virksomheds aktiviteter.

- (107) Kommissionen anførte endvidere, at mængden af russisk birkekrydsfiner, som Favorit købte, var betydelig og udgjorde [10-40] % af virksomhedens salg og var tæt på den mængde, som Favorit eksporterede til Unionen. Som forklaret ovenfor satte manglen på pålidelige og verificerbare regnskaber over videresalget dog ikke Kommissionen i stand til at bekræfte hverken mængderne eller bestemmelsesstedet for russisk birkekrydsfiner. Favorit videresolgte krydsfiner gennem forhandlere i Kasakhstan og en forhandler uden for Kasakhstan, for hvilken Favorit hævdede, at der ikke var behov for officielt reviderede regnskaber. Som forklaret under kontrolbesøget gjorde disse salgskanaler gennem forhandlere det muligt for Favorit at eksportere til Unionen. Køb af russiske inputmaterialer til fremstilling af krydsfiner og salg af birkekrydsfiner, når det sker via forhandlere, kunne heller ikke verificeres i forhold til officielle eller uafhængigt reviderede dokumenter.
- (108) Regnskaberne for Favorit var derfor ikke fuldstændige og kunne ikke verificeres. Kommissionen bemærkede også, at argumentet om, at ERP-systemet ikke kunne ændres med tilbagevirkende kraft, ikke var baseret på konkrete beviser, men snarere var en erklæring fra virksomheden, som ikke kunne bekræftes. Under alle omstændigheder kunne Kommissionen ikke verificere, at det, der fandtes i ERP-systemet, vedrørte alle Favorits transaktioner.
- (109) Kommissionen bemærkede endvidere, at der var ingen optegnelser eller andre beviser under besøget på lageret i Zubovsk, i virksomhedens lokaler og på lageret i Uralsk, der gjorde det muligt at bekræfte, at birkekrydsfiner bestemt til Unionen og birkekrydsfiner bestemt til hjemmemarkedet blev opbevaret separat. På tidspunktet for besøget var der kun et meget lille lager, og kun en del heraf var mærket. Hverken i Zubovsk eller på lageret i Uralsk kunne virksomheden fremvise optegnelser over lagerbevægelser, hvorved birkekrydsfinerens oprindelse og bestemmelsessted kunne spores. Tværtimod blev det hvad angår Zubovsk gjort gældende, at den (eneste) medarbejder, der arbejdede på lageret, havde kendskab til den birkekrydsfiner, der skulle lastes, og at der derfor ikke var behov for optegnelser eller mærkning af den birkekrydsfiner, der var klart til salg. I Uralsk blev der angiveligt heller ikke ført regnskaber, selv om lageret blev delt med andre virksomheder. Kommissionen var således uenig i Favorits argument om, at det forhold, at forsendelser mærket som værende til Unionen næsten svarede til dem, som Kommissionen kunne se på lageret i Uralsk, var bevis for, at det krydsfiner, der blev solgt til EU-markedet, blev fremstillet af Favorit. Tværtimod kunne virksomheden ikke påvise, at det, der blev eksporteret til Unionen, udelukkende var egen produktion, da der angiveligt ikke blev ført regnskaber i nogen af lagrene, og da der ikke var noget særskilt område til Favorits produktion og til produktion af russisk krydsfiner.
- (110) Favorit gjorde endvidere gældende, at virksomheden kun havde ét sæt regnskaber, der blev udstedt til alle formål, herunder også til skatteregnskabet. Virksomheden gjorde gældende, at alle køb blev registreret i Favorits regnskabssystem og opført i skatteregnskabet. Favorit gjorde også gældende, at manglerne i virksomhedens regnskaber vedrørende dataenes pålidelighed og verificerbarhed var irrelevante for vurderingen af virksomhedens anmodning om fritagelse. Favorit hævdede, at anmodninger om fritagelse ifølge Domstolen i *Maxcom-sagen* ⁽²³⁾ bør imødekommes, hvis de underbygges af beviser, og hvis det fremgår af sådanne beviser, at eksportører, der indgiver en anmodning, ikke har været involveret i omgåelsespraksis. Virksomheden gjorde gældende, at Domstolen ikke begrænsede begrebet beviser, der skal fremlægges for at opfylde den relevante retlige standard, til en bestemt type. Der var navnlig efter dens opfattelse ikke noget krav om, at ansøgerne skulle have regnskaber, reviderede regnskaber og »officielle regnskaber«, og at enhver form for bevis i princippet ville være tilstrækkeligt.
- (111) Kommissionen var uenig i, at der kun blev ført ét sæt regnskaber. Tværtimod var Favorits regnskaber, der blev anvendt til skatteregnskabsformål, ikke fuldstændige. Da regnskaberne normalt bør omfatte køb og videresalg af russisk birkekrydsfiner, var Kommissionen uenig i, at deres pålidelighed var irrelevant for vurderingen af anmodningen om fritagelse. Kommissionen mindede om, at konklusionen om at anvende artikel 18 var baseret på en række faktorer, der er nærmere beskrevet i betragtning 90-93, og ikke på ét specifikt bevis. Den afviste således påstanden om, at manglerne i regnskaberne var irrelevante.

⁽²³⁾ Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. januar 2017, forenede sager C-247/15 P, C-253/15 P og C-259/15 P, præmis 58.

- (112) Favorit hævdede også, at spørgeskemaet og brevet forud for kontrolbesøget krævede, at der blev foretaget alle afstemninger i forhold til prøvebalancen og de elektroniske optegnelser, hvilket Favorit havde gjort. Virksomheden fandt, at Kommissionen ikke »nærmere« havde præciseret, at Favorit også skulle knytte dataene til visse »officielle regnskaber«. Virksomheden hævdede ligeledes, at Kommissionen også havde undladt at redegøre for, hvordan oplysningerne skulle struktureres. Efter virksomhedens opfattelse tog Kommissionen således ikke hensyn til de reelle vanskeligheder, som Favorit havde haft (f.eks. manglende regnskaber), og som den havde meddelt Kommissionen. Ifølge virksomheden kunne Kommissionen i så fald ikke bebrejde Favorit den påståede manglende samarbejdsvilje.
- (113) Kommissionen var ikke enig. Kommissionen præciserede nærmere, hvilke oplysninger den krævede, og hvordan oplysningerne skulle struktureres i spørgeskemaet. Det var også i overensstemmelse med standardpraksis at verificere oplysningernes rigtighed ved at krydstjekke dem med bl.a. officielle regnskaber, selvangivelser eller optegnelser, der opbevares på fabriksanlægget. Favorit kunne imidlertid ikke foretage afstemning med officielle eller uafhængigt reviderede dokumenter. Kommissionen gentog også, at begrundelsen for at anvende artikel 18 ikke var, at Favorit nægtede at fremlægge de ønskede oplysninger, men snarere var baseret på de forhold, der er nærmere forklaret i betragtning 90-93. Kommissionen afviste således påstanden.
- (114) Favorit gjorde gældende, at virksomheden under kontrolbesøget foretog en afstemning af indtægterne i skatteregnskabsmodulet med indtægterne i momsangivelserne, og at den også afstemte indtægter med modulet for forvaltning og skatteregnskab. Denne afstemning viste, at begge datasæt hidrørte fra de samme regnskaber og således var pålidelige, nøjagtige og verificerbare. Artikel 18-brevet var således åbenbart forkert og ubegrundet, idet det deri hævdedes, at der var udestående spørgsmål vedrørende afstemningen, og at det også var i strid med punkt 1 i bilag II til antidumpingaftalen.
- (115) Kommissionen anførte, at kun en del af regnskaberne blev afstemt med officielle dokumenter, hvilket derfor ikke kunne udgøre bevis for, at virksomheden indberettede alle de øvrige oplysninger korrekt. Kommissionen var således uenig i, at dataene skulle accepteres, fordi en del af aktiviteterne svarede til de officielle regnskaber. Som forklaret ovenfor rejste det forhold, at alle data ikke kunne afstemmes, tvivl om alle de af Favorit fremlagte oplysninger. Den afviste derfor påstanden.
- (116) Favorit fremførte endvidere, at artikel 18-brevet ikke forklarede, hvilke foreliggende faktiske oplysninger man agtede at anvende, og om sådanne foreliggende faktiske oplysninger var baseret på Favorits data eller på noget andet. Der er intet, der tyder på, at Favorit var involveret i omladning eller anden omgåelsespraksis. Selv hvis artikel 18, stk. 1, fandt anvendelse, ville de eneste forhold, der med rimelighed kunne erstatte de manglende oplysninger, være de oplysninger, som Favorit har fremlagt. En ekstrapolering af de landsdækkende konklusioner om omgåelse til at omfatte Favorit var efter virksomhedens opfattelse urimelig, da en sådan udvælgelse af faktiske omstændigheder tydeligvis ville have til formål at straffe en ikke-samarbejdsvillig part, hvilket ikke var tilfældet med Favorit.
- (117) Favorit anså også ethvert forsøg på at drage negative konklusioner af den påståede manglende samarbejdsvilje for ulovligt i henhold til antidumpingaftalens artikel 6.8 og artikel 48 i chartret om grundlæggende rettigheder. Virksomheden fremførte, at Kommissionen i overensstemmelse med afgørelsen i Mexico-Anti-Dumping Measures on Rice og panelrapporten, China-GOES, skal finde »de bedste tilgængelige oplysninger«, som ikke blot skal være korrekte eller anvendelige i sig selv, men »de bedste egnede« eller »mest hensigtsmæssige«, og at den manglende samarbejdsvilje ikke berettiger til at drage negative konklusioner ⁽²⁴⁾. Favorit gentog det samme argument efter fremlæggelsen af oplysninger.

⁽²⁴⁾ Rapport fra Appelorganet i sagen Mexico — Anti-Dumping Measures on Rice, WT/DS295/AB/R, punkt 289, og panelrapporten, China — GOES, WT/DS414/R, punkt 7.302.

- (118) Kommissionen gentog, at Favorits oplysninger ikke kunne anvendes som grundlag for dens konklusioner. Som forklaret ovenfor var de oplysninger, som virksomheden fremlagde, ikke-verificerbare og kunne som sådan ikke anvendes, heller ikke i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 3. Som bekræftet af Domstolen påhviler det hver enkelt producent/eksportør at påvise, at dennes særlige situation berettiger til en fritagelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4 ⁽²⁵⁾. Kommissionen konkluderede følgelig, at Favorit ikke havde godtgjort, at den var en reel producent, der ikke var involveret i omgåelsesaktiviteter. Under disse omstændigheder havde Kommissionen i overensstemmelse med tidligere praksis ikke andet valg end at basere sig på landsdækkende konklusioner om omgåelse. Desuden fastsættes det i grundforordningens artikel 18, stk. 6, at hvis en part helt eller delvist ikke har samarbejdet, kan resultatet »blive mindre gunstigt ..., end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje«. Det forhold, at anvendelsen af de landsdækkende konklusioner over for Favorit var mindre gunstig for Favorit, havde således ikke til formål at straffe Favorit, men var den eneste mulighed og konsekvensen af, at virksomhedens oplysninger ikke kunne anvendes.
- (119) Favorit fremførte endvidere, at virksomheden fremlagde resultatopgørelsen for de forhandlere i Kasakhstan, hvorigennem den eksporterede, og at Kommissionen derfor kunne foretage en fuldstændig kontrol og afstemning. Den fremførte også, at disse forhandlere ikke havde nogen forpligtelse til at fremlægge reviderede regnskaber. Favorit gjorde desuden gældende, at Kommissionen ikke havde ret, når den fandt, at virksomheden ikke havde fremlagt en resultatopgørelse for så vidt angår forhandleren uden for Kasakhstan. Den gentog også, at forhandleren uden for Kasakhstan ikke var forpligtet til at have reviderede regnskaber.
- (120) Kommissionen anførte, at forhandlernes resultatopgørelser kun afspejlede en del af Favorits forretningsaktiviteter og derfor ikke udgjorde bevis for, at alle data fra Favorit var korrekte. På tilsvarende vis omfattede regnskaberne fra forhandleren uden for Kasakhstan kun en del af Favorits salg og kunne ikke anvendes til at fastslå rigtigheden af Favorits regnskaber. Den afviste derfor påstanden.
- (121) Favorit fremførte endvidere, at på grundlag af Kommissionens faste praksis førte manglende samarbejde i forbindelse med antiomgåelsesundersøgelsen hverken automatisk til en konstatering af omgåelse som standard eller til en fuldstændig tilsidesættelse af de fremlagte oplysninger. Den henviste til undersøgelsen vedrørende stoffer af glasfiber fra Marokko, hvor det blev konstateret på grundlag af syv forhold, at en producent ikke samarbejdede, men Kommissionen accepterede producentens data ⁽²⁶⁾, og til en undersøgelse vedrørende cumarin fra Indien ⁽²⁷⁾, hvor en virksomhed vildledte Kommissionen med hensyn til sin tilknytning til sine handelsvirksomheder, men hvor grundforordningens artikel 18 ikke fandt anvendelse. Ifølge virksomheden var Kommissionens hensigt om at anvende de foreliggende faktiske oplysninger og dens hensigt om at afvise virksomhedens oplysninger derfor en overtrædelse af princippet om ikkeforskelsbehandling, i henhold til hvilket der er en forpligtelse til at behandle lignende situationer ens. Favorit hævdede også, at dens situation svarede til den, der var tale om i Maxcomdommen, og at der derfor ikke kunne findes nogen konklusioner om Favorits omgåelse med henvisning til den landsdækkende omgåelse. Favorit var af den opfattelse, at den fremlagde beviser for, at den ikke foretog omgåelse, og at Kommissionen derfor ikke kunne anvende de landsdækkende konklusioner på virksomhedens situation.
- ⁽²⁵⁾ Se f.eks. af 26. januar 2017, Maxcom mod Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P og C-259/15 P, EU:C:2017:61, præmis 59.
- ⁽²⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/302 af 24. februar 2022 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/492, som ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/776, på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber (»GFF«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) til også at omfatte importen af GFF afsendt fra Marokko, uanset om varen er angivet med oprindelse i Marokko, og om afslutning af undersøgelsen vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 på importen af GFF med oprindelse i Egypten, ved import af GFF afsendt fra Marokko, uanset om varen er angivet med oprindelse i Marokko (EUT L 46 af 25.2.2022, s. 49).
- ⁽²⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2272/2004 af 22. december 2004 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 769/2002 på importen af cumarin med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til import af cumarin afsendt fra Indien eller Thailand, uanset om varen er angivet med oprindelse i Indien eller Thailand eller ej (EUT L 396 af 31.12.2004, s. 18), betragtning 11 og 12.

- (122) Kommissionen anførte, at der blev draget konklusioner fra sag til sag, og at der i dette tilfælde, som udførligt forklaret ovenfor, blev taget behørigt hensyn til, om hvorvidt hele datasættet kunne anvendes eller kun en specifik oplysning, om de manglende oplysninger havde en væsentlig indvirkning på resultatet af undersøgelsen, og om Kommissionen uden oplysningerne kunne nå frem til en fornuftig konklusion. Dertil kommer, at de faktiske omstændigheder i de af Favorit nævnte sager i mange henseender var helt anderledes. I de øvrige tilfælde var de pågældende virksomheders forretningsmodel navnlig anderledes, og der var ingen problemer med, at der ikke forelå reviderede regnskaber. Kommissionen var derfor ikke enig i, at den samme tilgang måtte anvendes i den foreliggende sag, eftersom dataene ikke fuldstændigt blev afvist i ovennævnte sager. Den fandt derfor, at påstanden ikke var underbygget. Kommissionen var også uenig i, at der var verificerede beviser for, at Favorit ikke foretog omgåelse — manglen på pålidelige og verificerbare data gjorde det ikke muligt for virksomheden at påvise, at der ikke forekom omgåelsespraksis.
- (123) Ud fra ovenstående konkluderede Kommissionen, at konklusionerne vedrørende Favorit måtte baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, og at Favorit ikke påviste, at den var en producent, der ikke var involveret i omgåelsesaktiviteter, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4. Kommissionen afviste derfor anmodningen om fritagelse.
- (124) Favorit gentog efter fremlæggelsen af oplysninger de samme påstande. Den gentog, at den havde påvist, at den ikke omladede russisk birkekrydsfiner, og at Kommissionen handlede i strid med antidumpingaftalen og grundforordningen. Virksomheden hævdede hovedsagelig, at den havde et pålideligt regnskab, at de fremlagte oplysninger var verificerbare, at dens lagre klart adskilte egen produktion fra tredjeparters produktion, og at den kun havde ét sæt regnskaber. Virksomheden fremførte igen, at Kommissionen havde efterprøvet alle oplysninger.
- (125) Favorit gjorde endvidere gældende, at Kommissionen ikke tog hensyn til de vanskeligheder, som virksomheden stod over for som en lille virksomhed i et udviklingsland. Den gentog også, at anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger havde en negativ indvirkning på Favorit, hvilket var i strid med antidumpingaftalens artikel 6.8.
- (126) Kommissionen var af den opfattelse, at alle de argumenter, som Favorit havde fremsat, allerede var blevet behandlet i betragtning 91-122. Da der ikke blev fremsat nye indholdsmæssige bemærkninger, blev konklusionen i betragtning 123 bekræftet.

4.1.2. Konklusioner vedrørende Semipalatinsk

- (127) I spørgeskemabesvarelsen indberettede Semipalatinsk, at alt inputmateriale af presset træ ikke var af russisk oprindelse. Under kontrolbesøget opdagede Kommissionen imidlertid, at det pressede træ fra én leverandør kom fra Rusland, mens det hvad angår indkøb foretaget hos Semipalatinsk største leverandør ikke var muligt at fastslå oprindelsen. Disse oplysninger var nødvendige for på grundlag af grundforordningens artikel 13 at fastslå, hvor stor en procentdel inputmateriale af russisk oprindelse, der blev anvendt i produktionen af birkekrydsfiner, og derfor nødvendige for at kunne vurdere ansøgningen om fritagelse.
- (128) Kommissionens tjenestegrene kunne heller ikke fastsætte arbejdskraftomkostninger til beregning af værditilvæksten som krævet i grundforordningens artikel 13, fordi Semipalatinsk ikke medtog alle ansatte i tabellen over produktionsomkostninger, da de blev betalt kontant, dvs. ikke var opført i de officielle regnskaber.
- (129) Desuden indsendte Semipalatinsk ikke rettidigt fyldestgørende spørgeskemabesvarelser for sine forretningsmæssigt forbundne virksomheder RKD LLP og RKD Latvia. Disse forretningsmæssigt forbundne virksomheder blev anmodet om at indsende spørgeskemabesvarelser både i spørgeskemaet og i de efterfølgende mangelskrivelser samt i en e-mail af 27. november 2023 forud for kontrolbesøget. Under kontrolbesøget indgav Semipalatinsk kun delvise data for RKD LLP, mens der for RKD Latvia blev indgivet visse delvise data efter kontrolbesøget. I begge tilfælde forhindrede den manglende rettidige indgivelse af data for de forretningsmæssigt forbundne virksomheder Kommissionens tjenestemænd i at foretage et fuldstændigt og hensigtsmæssigt kontrolbesøg på stedet.
- (130) Ud over ovenstående var Kommissionens tjenestemænd på kontrolbesøgets sidste dag ikke i stand til at foretage den endelige kontrol, f.eks. ved at verificere kontakten med leverandører, kunder og forretningsmæssigt forbundne virksomheder.

- (131) Til trods for anmodninger herom gav Semipalatinsk ikke Kommissionens tjenestegrene et samlet overblik over kommunikationen med hovedleverandøren. Under kontrolbesøget blev der ikke fremlagt oplysninger om en specifik e-mailkonto, der blev anvendt til kommunikation med Semipalatinsk leverandører og kunder. Ikke desto mindre fandt Kommissionens tjenestemænd meddelelser, der rejste tvivl om pålideligheden af Semipalatinsk påstande om virksomhedens forretningsmæssige relationer og forbindelser.
- (132) Undersøgelsen viste, at RKD LLP's og Semipalatinsk lagre befandt sig i de samme lokaler. Mærkningen af varerne var manuel, og etiketterne indeholdt hverken batchidentifikationsoplysninger eller QR-/stregkoder, som ville gøre det muligt med en sporing tilbage til produktionen. Ved siden af Semipalatinsk lager var der desuden lagre og eksterne lagerområder til russisk birkekrydsfiner indkøbt af RKD LLP med henblik på videresalg. Kommissionens tjenestemænd kunne således ikke få den nødvendige sikkerhed med hensyn til RKD LLP's aktiviteter i forbindelse med bevægelser i form af handel med russisk birkekrydsfiner. I et andet lager var Kommissionen heller ikke i stand til at verificere varernes bevægelser, da der ikke fandtes dokumentation eller IT-systemer på stedet.
- (133) Under kontrolbesøget forklarede Semipalatinsk, at Kasakhstan ikke har nok birketræ til at sikre en økonomisk sund produktion af 100 % kasakhisk birkekrydsfiner. Semipalatinsk købte derfor russisk »presset træ i form af plader« som inputmaterialer, samtidig med at de påførte birkefiner fra kasakhisk tømmer fra egen produktion som det øverste lag. Dette inputmateriale var det vigtigste inputmateriale i undersøgelsesperioden. Kommissionen var dog ikke i stand til at spore lagre af dette inputmateriale. Semipalatinsk hævdede, at der under kontrolbesøgene ikke var nye ordrer og dermed ingen lagre af inputmaterialerne i lagerbygningerne. Men dette var i modstrid med Semipalatinsk udtalelser om betydningen af det specifikke inputmateriale i deres forretningsmodel.
- (134) På baggrund af ovenstående underrettede Kommissionen Semipalatinsk om, at den havde til hensigt at anvende grundforordningens artikel 18, stk. 1, og basere sine konklusioner på de bedste foreliggende faktiske oplysninger, jf. denne artikel.
- (135) Semipalatinsk hævdede i sit svar på artikel 18-brevet, at indkøbet af pressede træplader som inputmateriale blev foretaget via kasakhiske leverandører, og at de ikke var retligt forpligtet til at fremlægge dokumentation for oprindelsen. Semipalatinsk understregede også, at Kommissionen ikke tidligere havde anmodet om oplysninger om inputmaterialets oprindelse, og at den videre forarbejdning af dette inputmateriale svarede til værditilvæksten til produktionsomkostningerne på 47 % for at opnå det endelige produkt.
- (136) Ifølge Semipalatinsk fremlagde virksomheden under kontrolbesøget de kontakter, der havde fundet sted med en af virksomhedens leverandører. Virksomheden fastholdt også, at tabellerne i spørgeskemaet indeholdt pålidelige oplysninger og omfattede alle ansatte, herunder dem, der betales i kontanter. Semipalatinsk hævdede ligeledes, at de havde fremlagt tilstrækkelige oplysninger om de forretningsmæssigt forbundne virksomheder RKD LLP og RKD Latvia. Endelig hævdede Semipalatinsk, at RKD LLP og Semipalatinsk har forskellige lagerbygninger, da de har forskellige ansatte og særskilte lejeaftaler og lastefaciliteter.
- (137) Kommissionen afviste ovennævnte påstande. Kommissionen anmodede om inputmaterialernes oprindelse både i spørgeskemaet og i de mangelskrivelser, der blev fremsendt efterfølgende. Selv om Semipalatinsk gjorde en indsats for at finde bevis for inputmaterialets oprindelse, kunne Kommissionen ikke indhente rettidige og pålidelige oplysninger om oprindelsen for den største del af inputmaterialet. Endvidere genberegnete Kommissionens tjenestemænd værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen, og den udgjorde mindre end 1 % af fremstillingsomkostningerne.
- (138) Kommissionen afviste også påstanden om, at den under kontrolbesøget var blevet underrettet om den e-mailkonto, igennem hvilken kommunikationen med visse leverandører fandt sted. Semipalatinsk underrettede først Kommissionens tjenestemænd om eksistensen af denne e-mailkonto ved afslutningen af kontrolbesøget. Det var således ikke muligt at foretage den nødvendige kontrol, samtidig med at der ikke var IT-personale til rådighed til at løse de tekniske problemer, der opstod ved kontrolbesøgets afslutning.

- (139) Kommissionen afviste også Semipalatinsk påstande om, at virksomheden indsendte rettidige og fyldestgørende spørgeskemabesvarelser vedrørende RKD LLP og RKD Latvia. For så vidt angår førstnævnte fremlagde Semipalatinsk en række fragmenterede data under kontrolbesøget, og for sidstnævnte fremlagde virksomheden en række fragmenterede data efter kontrolbesøget. Dette var hverken rettidigt eller fyldestgørende og alt for sent til en kontrol af disse oplysninger. Det forhold, at RKD Latvia også havde andre ikke forretningsmæssigt forbundne interessenter, var ikke relevant, fordi RKD Latvia var en forretningsmæssigt forbundet virksomhed og derfor skulle fremlægge de ønskede oplysninger. Den 27. november 2023, dvs. en uge før indledningen af kontrolbesøget meddelte Kommissionen Semipalatinsk i et såkaldt brev forud for kontrolbesøget, at virksomheden ikke kunne fremlægge nye oplysninger under kontrolbesøget. I dette brev blev det også forklaret, at ændringer af de indberettede data, som ville blive fremlagt efter denne dato, kunne give anledning til anvendelse af artikel 18. Kommissionen afviste påstanden om, at Semipalatinsk fremlagde pålidelige oplysninger om arbejdskraftomkostninger. Selv om Kommissionen anerkender, at de indberettede arbejdskraftomkostninger i tabellen »Bilag 2 — Anmodning om oplysninger om omkostningsforbrug« omfattede alle ansatte, var det ikke muligt at verificere arbejdskraftomkostningerne i Semipalatinsk regnskaber, fordi en del af dem var baserede på kontanter.
- (140) Endelig afviste Kommissionen Semipalatinsk påstande om, at de to virksomheder havde forskellige lagerbygninger og ansatte, som uvæsentlige. Kommissionen gentog, at selv om de to virksomheders lagerbygninger kan have særskilte lejeaftaler, lastefaciliteter og ansatte, kunne den ikke få den nødvendige sikkerhed med hensyn til RKD LLP's aktiviteter i forbindelse med bevægelser i form af handel med russisk birkekrydsfiner.
- (141) Ud fra ovenstående konkluderede Kommissionen, at Semipalatinsk ikke dokumenterede, at virksomheden var en producent, der ikke var involveret i omgåelsesaktiviteter, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4, og at konklusionerne vedrørende Semipalatinsk derfor måtte baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, i henhold til hvilken der skal anvendes de landsdækkende konklusioner om omgåelse. Kommissionen afviste derfor anmodningen om fritagelse.
- (142) Semipalatinsk hævdede efter fremlæggelsen af oplysninger, at virksomhedens produktionsanlæg har været i drift siden 2012, hvilket var før indledningen af den oprindelige antidumpingundersøgelse vedrørende importen af birkekrydsfiner fra Rusland. Semipalatinsk hævdede også, at virksomheden udviste en høj grad af samarbejdsvilje over for Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen, og at Kommissionens konklusion om, at de ikke er en egentlig producent af birkekrydsfiner, var fejlagtig og usand.
- (143) Kommissionen fandt, at den påståede dato for påbegyndelsen af produktionen ikke påvirkede resultaterne af undersøgelsen vedrørende Semipalatinsk. Derudover erkendte Kommissionen, at der var et vist samarbejde fra Semipalatinsk personale i forbindelse med undersøgelsen og også under kontrolbesøget, men virksomheden har ikke fremlagt de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i grundforordningen. Det blev derfor konstateret, at Semipalatinsk ikke havde påvist, at virksomheden var en egentlig producent, der ikke var involveret i den konstaterede omgåelsespraksis.
- (144) I lyset af ovenstående fandt Kommissionen, at Semipalatinsk i sit indlæg efter fremlæggelsen af oplysninger ikke havde fremsat nye underbyggede påstande, og at alle de argumenter, som Semipalatinsk havde fremført, blev indgående behandlet i betragtning 135-140.
- (145) Da der ikke blev fremsat nye indholdsmæssige bemærkninger, blev konklusionen i betragtning 141 bekræftet.

4.1.3. Konklusioner vedrørende Severnyi Fanernyi Kombinat LLP

- (146) Under kontrolbesøget hos Severnyi Fanernyi Kombinat LLP og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder («SFK») konstaterede Kommissionen, at SFK ikke havde indberettet sin forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Rusland. Virksomheden blev indberettet som en ikke forretningsmæssigt forbundet leverandør af tømmer. SFK indsendte derfor ikke en spørgeskemabesvarelse for denne virksomhed. Under kontrolbesøget konstaterede Kommissionen også, at SFK i en række transaktioner, der var udvalgt som stikprøve med henblik på nærmere kontrol, fejlagtigt havde indberettet oprindelsen af russisk tømmer (som værende kasakhisk) ⁽²⁸⁾. På dette grundlag fandt Kommissionen, at SFK i væsentlig grad hindrede undersøgelsen ved at afgive urigtige og vildledende oplysninger. Da oplysningerne skulle anvendes til at fastsætte procentdelen af det inputmateriale, der blev indkøbt i Rusland, og til at beregne værditilvæksten, fandt Kommissionen desuden, at den ikke kunne anvende SFK's data til at fastslå, at virksomheden ikke var involveret i omgåelsespraksis. Ud fra dette meddelte Kommissionens tjenestegrene SFK, at den havde til hensigt at se bort fra virksomhedens oplysninger og anvende grundforordningens artikel 18.
- (147) SFK var uenig. Virksomheden gjorde gældende, at Kommissionen burde have taget hensyn til den betydelige overordnede indsats for at samarbejde, som SFK ydede, den omstændighed, at SFK var en stor arbejdsgiver i regionen, og det forhold, at SFK opererede i et udviklingsland. SFK fremhævede endvidere sine bestræbelser på at udarbejde en detaljeret spørgeskemabesvarelse på trods af sit begrænsede personale og manglen på reviderede regnskaber og henviste til alle de oplysninger og afstemninger, den havde fremlagt. SFK gjorde også gældende, at Kommissionen klart overdrev ved at hævde, at den manglende fremlæggelse af oplysninger om forholdet til den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Rusland og den fejlagtige oprindelsesangivelse for en af de transaktioner, der indgik i stikprøven, betød, at SFK afgav urigtige eller vildledende oplysninger og i væsentlig grad hindrede undersøgelsen. Den fandt, at Kommissionens argumentation var juridisk og faktuel forkert, og Kommissionen tilsidesatte EU's WTO-forpligtelser, var diskriminerende og så bort fra det hårde arbejde, som medarbejderne i SFK-gruppen havde udført. SFK mente også, at virksomheden under de forskellige afstemninger og som kontrolleret af Kommissionen under kontrolbesøget havde påvist, at den ikke var involveret i omgåelsespraksis.
- (148) Ifølge SFK var Kommissionens hensigt om at se bort fra SFK's oplysninger i sin helhed klart i strid med artikel 6.8. i antidumpingaftalen og punkt 3 i bilag II til samme aftale. Den henviste til rapporten fra appelorganet i sagen US — Hot-Rolled Steel ⁽²⁹⁾, som præciserede, at undersøgelsesmyndighederne i henhold til punkt 3 i bilag II pålægges at anvende oplysninger, hvis tre betingelser er opfyldt, nemlig at disse oplysninger er verificerbare, behørigt fremlagt, så at de kan anvendes i undersøgelsen uden unødige vanskeligheder, og at de leveres rettidigt. Den fremførte, at hvis disse betingelser var opfyldt, havde undersøgelsesmyndighederne ikke ret til at afvise de indsendte oplysninger, når de traf en afgørelse. Efter virksomhedens mening var disse betingelser opfyldt i denne undersøgelse, da Kommissionen kontrollerede hvert enkelt rettidigt indgivet dokument, der peger på, at der ikke foregår omgåelse. SFK fandt, at Kommissionen foretog sin analyse af de oplysninger, som SFK havde fremlagt, i forkert rækkefølge, og henviste til US-Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea) ⁽³⁰⁾. Den korrekte rækkefølge ville være først at tage hensyn til oplysningerne som direkte svar til Kommissionen, og eftersom de fremlagte oplysninger opfyldte kriterierne i punkt 3 i bilag II til antidumpingaftalen, ville Kommissionen således råde over alle de oplysninger, der var nødvendige for at imødekomme SFK's anmodning om fritagelse.

⁽²⁸⁾ De nærmere oplysninger om uoverensstemmelserne blev forklaret i den følsomme udgave af artikel 18-brevet.

⁽²⁹⁾ Rapport fra WTO's appelorgan, United States — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, punkt 80.

⁽³⁰⁾ Panelrapport, US — Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea), punkt 7.138.

- (149) Kommissionen var ikke enig. I modsætning til SFK's påstande fandt den, at den manglende indberetning vedrørende en forretningsmæssigt forbundet virksomhed i Rusland og den fejlagtige indberetning af oprindelsen af indkøbt tømmer i alvorlig grad hindrede undersøgelsen. I rapporteringsperioden købte SFK birketømmer, finer, harpiks og birkekrydsfiner i Rusland. Under disse omstændigheder måtte Kommissionen fastsætte den nøjagtige procentdel af inputmaterialet fra Rusland for at fastslå, om de russiske dele udgør mindst 60 % af den samlede værdi af delene i den samlede vare, og om værditilvæksten af de indførte dele oversteg 25 % af produktionsomkostningerne. Oplysningerne om inputmaterialets værdi og oprindelse havde således en direkte indvirkning på vurderingen af anmodningen om fritagelse. Da spørgeskemabesvarelsen fra den forretningsmæssigt forbundne russiske virksomhed ikke kunne verificeres, og da SFK's regnskaber med den forretningsmæssigt forbundne virksomhed viste finansielle transaktioner ud over køb af tømmer (som virksomheden forklarede som »forudbetalinger«), kunne Kommissionen ikke verificere mængder og værdier af tømmeret, og om der blev købt andet inputmateriale eller den pågældende vare. Da den forretningsmæssigt forbundne virksomheds spørgeskemabesvarelse ikke blev indsendt, da der blev anmodet herom ved undersøgelsens begyndelse, men først blev indsendt ved afslutningen af kontrollbesøget, fandt Kommissionen, at oplysningerne om finans- og varestrømme mellem SFK og dens russiske forretningsmæssigt forbundne virksomhed ikke kunne verificeres. Det kunne derfor ikke hævdes, at oplysningerne blev indgivet rettidigt, og at de var verificerbare. Betingelserne i punkt 3 i bilag II til antidumpingaftalen var derfor ikke opfyldt.
- (150) SFK mente endvidere, at Kommissionen ikke kunne se bort fra alle virksomhedens oplysninger. Den henviste til grundforordningens artikel 18, stk. 1, hvori det fastlægges, at »konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.« På det grundlag fandt virksomheden, at Kommissionen kunne fortsætte sin undersøgelse ved at anvende de foreliggende faktiske oplysninger i denne henseende og dermed behandle den russiske virksomhed som en forretningsmæssigt forbundet virksomhed og behandle det tømmer, der fejlagtigt blev angivet som hidrørende fra Rusland. Den fremførte, at disse foreliggende faktiske oplysninger imidlertid ikke havde nogen betydning for de oplysninger, som SFK i øvrigt fremlagde under undersøgelsen, og som viste, at der ikke var nogen omgængelsespraksis. SFK fandt endvidere, at Kommissionen ikke havde brug for oplysninger om det land, hvor delene kommer fra, ved beregningen af værditilvæksten. Den var af den opfattelse, at det ikke var afgørende, om leverandøren var forretningsmæssigt forbundet eller ej, da det, selv om afregningspriserne for et inputmateriale skulle justeres, også ville påvirke de samlede produktionsomkostninger, således at værditilvæksten ville forblive den samme. Følgelig var artikel 18-brevet baseret på et åbenbart urigtigt skøn og i strid med grundforordningens artikel 13, stk. 2.
- (151) Kommissionen var uenig i, at den eneste konsekvens for afgivelse af urigtige og vildledende oplysninger i den foreliggende sag burde være at behandle den russiske virksomhed som en forretningsmæssigt forbundet virksomhed og behandle tømmeret fra en stikprøvetransaktion, der fejlagtigt blev angivet som hidrørende fra Rusland. De forkerte oplysninger om tømmeret og det forhold, at Kommissionen ikke kunne kontrollere den russiske forretningsmæssigt forbundne leverandør, betød, at hele SFK's datasæt var upålideligt. SFK erklærede, at den foretog indkøb på mellem [6-10 %] hos den forretningsmæssigt forbundne russiske leverandør. Kommissionen kunne ikke verificere mængderne af tømmeret, og om SFK kun købte tømmer fra virksomheden og ikke den pågældende vare direkte. Kommissionen bemærkede, at SFK ved udgangen af 2023 havde en udestående gæld til den russiske virksomhed, som svarede til halvdelen af dens omsætning med denne virksomhed. I rapporteringsperioden købte SFK ligeledes den pågældende vare fra Rusland, og den blev oprindeligt angivet over for Kommissionen som »ufærdige varer«. Derfor påvirkede det forhold, at SFK ikke indsendte spørgeskemabesvarelsen til Kommissionen, direkte resultatet af undersøgelsen.
- (152) Desuden var den nøjagtige procentdel af inputmaterialet i fremstillingsomkostningerne relevant ikke kun for at kunne fastsætte procentdelen af inputmaterialet fra Rusland (60 %-testen), men også for værditilvæksten (25 %-testen). SFK's påstande om, at værditilvæksten ville være den samme, selv hvis 100 % af inputmaterialet stammede fra Rusland, var således ikke korrekte.

- (153) Endvidere gjorde SFK gældende, at selv hvis man antog, at SFK's samarbejde i forbindelse med undersøgelsen kunne anses for ikke fyldestgørende, var Kommissionen forpligtet til at overholde grundforordningens artikel 18, stk. 3, hvori det anføres, at [s]elv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, ses der ikke bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.« Ifølge SFK var de to punkter, som Kommissionen havde rejst, nøjagtigheden af oplysningerne om virksomhedsstrukturen og tømmerets oprindelse, ikke af en sådan art, at de gav anledning til urimelige vanskeligheder med hensyn til at nå frem til rimeligt nøjagtige resultater om den manglende omgåelse ved enten omladning eller samling/færdiggørelse. SFK hævdede således, at oplysningerne var blevet fremlagt i god tid, var blevet verificeret og afspejlede SFK's evne til at samarbejde, og at der derfor ikke må ses bort fra dem.
- (154) Kommissionen gentog, at de oplysninger, der blev afgivet forkert, og det forhold, at spørgeskemaet fra den russiske forretningsmæssigt forbundne virksomhed ikke blev indsendt forud for kontrolbesøget, var forhold, der i væsentlig grad forhindrede Kommissionen i at nå frem til et rimeligt nøjagtigt resultat. Den fejlagtige angivelse påvirkede i alvorlig grad undersøgelsen, og SFK's data kunne følgelig ikke anvendes. Kommissionen afviste således påstanden.
- (155) SFK hævdede, at det var virksomheden, der først oplyste Kommissionen om, at der var en tilknytning til den russiske forretningsmæssigt forbundne virksomhed, og at det ikke var Kommissionen, der bragte dette forhold op. Den hævdede, at intet i oplysningerne tydede på, at Kommissionen var bekendt med, at den russiske forretningsmæssigt forbundne virksomhed var en dattervirksomhed, og som beskrevet i undersøgelsesrapporten spurgte Kommissionen SFK, om den havde dattervirksomheder i Rusland. Og SFK forklarede, at den havde en dattervirksomhed i Rusland, der købte tømmer og leverede det til SFK. SFK gentog det samme argument efter fremlæggelsen af oplysninger. Ifølge virksomheden foretog Kommissionen en urigtig fortolkning af de faktiske omstændigheder. SFK gentog, at den var den første til at fremlægge oplysningerne om den russiske virksomhed, og at den fremlagde oplysningerne om den forretningsmæssigt forbundne virksomhed, og at den ikke benægtede dens eksistens.
- (156) Ifølge SFK var den omstændighed, at ejeren nævnte, at den russiske virksomhed var en inaktiv virksomhed, og at SFK fra 2020 ikke købte tømmer, en fejl, der angiveligt var forståelig, eftersom det ikke var den pågældende, der udarbejdede tabellerne, og den person, der udarbejdede tabellerne, ikke havde kendskab til forbindelsen, og at indkøb af tømmer fra den russiske virksomhed i øvrigt kun udgjorde mellem [6-10 %] af alt indkøbt tømmer i rapporteringsperioden. SFK gjorde gældende, at virksomheden ikke havde tilstrækkeligt personale, og at alle medarbejdere handlede efter bedste evne, og at hvad der i bund og grund er en skrivefejl, ikke kunne kvalificeres som urigtige og vildledende oplysninger. Det var utilsigtet at udelade den russiske virksomhed i virksomhedstabeller, og det var blot en misforståelse eller en skrivefejl at angive virksomheden som værende ikke forretningsmæssigt forbundet i tabellerne over køb af tømmer. SFK gentog det samme argument efter fremlæggelsen af oplysninger. Kommissionen var uenig i, at det var SFK, der fremlagde oplysningerne om eksistensen af den ikke indberettede russiske virksomhed. Tværtimod var det Kommissionen, der konfronterede virksomheden med de oplysninger, som den fandt med hensyn til den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Rusland, som er en forhandler af træprodukter, der bl.a. solgte birketømmer, hvilket SFK oprindeligt benægtede. Da SFK havde anerkendt forholdet, anførte virksomheden indledningsvis, at denne virksomhed var »inaktiv«, og at SFK derfor for lang tid siden havde ophørt med at købe tømmer hos denne virksomhed. Undersøgelsen viste imidlertid, at denne forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Rusland var en vigtig leverandør af tømmer til SFK i rapporteringsperioden, og dette var derfor i modstrid med virksomhedens forklaringer om, at der ikke blev indkøbt tømmer efter 2020. Virksomheden indrømmede derefter, at den sidste transaktion, den havde med denne forretningsmæssigt forbundne virksomhed, fandt sted i april 2023. Det var således ikke SFK, der bragte oplysningerne frem. Kommissionen fandt endvidere, at den fejlagtige erklæring om, at virksomheden ikke var forretningsmæssigt forbundet, ikke kunne være en skrivefejl begået af en person, der udfyldte tabeller, eftersom spørgsmålet blev stillet til ejeren af SFK, som samtidig var 100 % ejer af den russiske virksomhed, og som i sidste ende indrømmede dens eksistens. Kommissionen var derfor uenig i, at der blot var tale om en skrivefejl eller en udeladelse foretaget af den person, der udfyldte tabellerne.

- (157) SFK mente også, at det var ukorrekt at hævde, at den russiske virksomheds spørgeskemabesvarelse ikke kunne verificeres, og at Kommissionen begik en retlig fejl ved at antyde, at oplysninger fremlagt under kontrolbesøget på stedet ikke automatisk kunne accepteres. SFK gjorde også gældende, at spørgeskemabesvarelsen blev indgivet rettidigt, var og forblev verificerbar og kunne have været krydstjekket via SFK's indkøbstabeller. Den fremførte derfor, at besvarelsen af spørgeskemaet var verificerbar og kunne have været verificeret, da den blev indsendt den sidste aften inden den sidste kontroltag. Spørgeskemaet var også fortsat verificerbart, uden at det var nødvendigt at foretage den faktiske kontrol.
- (158) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog SFK det samme argument. Virksomheden hævdede, at spørgeskemabesvarelsen var indgivet rettidigt, og at Kommissionen burde tage besvarelsen i betragtning i sin helhed, da den var en del af dokumentationen. Den fremførte endvidere, at WTO's tvistbilægelsespanel også anså det for at være rettidigt at indgive et spørgeskema i løbet af kontrollen i US — Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea) ⁽³¹⁾, hvori det nævnes, at spørgeskemaet også blev fremlagt »inden for de frister, der er fastsat af USDOC, eller efter anmodning fra USDOC i forbindelse med kontrollen.« Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede SFK endvidere, at spørgeskemabesvarelsen var indgivet rettidigt og kunne verificeres. Virksomheden henviste til Appelorganets rapport, USA — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, hvoraf følgende fremgår: »I forbindelse med vurderingen af, om oplysningerne er indgivet inden for en rimelig frist, bør undersøgelsesmyndighederne i forbindelse med den konkrete sag tage hensyn til faktorer såsom: i) arten og mængden af de indsendte oplysninger, ii) de vanskeligheder, som en undersøgt eksportør har haft med at indhente oplysningerne, iii) hvorvidt oplysningerne kan verificeres, og om de med lethed kan anvendes af undersøgelsesmyndighederne til at træffe deres afgørelse, iv) om det er sandsynligt, at andre interesserede parter vil lide skade, hvis oplysningerne anvendes, v) om godtagelse af oplysningerne vil kompromittere undersøgelsesmyndighedernes mulighed for at gennemføre undersøgelsen hurtigt, og vi) antallet af dage, hvormed den undersøgte eksportør overskred den gældende frist ⁽³²⁾.« SFK fandt, at disse kriterier var opfyldt for så vidt angik dens forretningsmæssigt forbundne virksomhed. Virksomheden hævdede bl.a. at have indsendt spørgeskemabesvarelsen to dage efter at være blevet gjort opmærksom på problemet.
- (159) Kommissionen var ikke enig. Kontrolplanlægningen var baseret på det antal virksomheder, den skulle verificeres, og på de oplysninger, som virksomhederne havde indsendt på forhånd. Oplysningerne om, at virksomhederne ikke kunne forelægge nye oplysninger i løbet af kontrolbesøget, og at virksomheden senest kunne korrigere skrivefejl en uge før kontrolbesøgets start, blev meddelt SFK i et brev forud for kontrolbesøget. I brevet blev virksomhederne samtidig underrettet om, at eventuelle ændringer i besvarelsen af spørgeskemaerne efter denne dato kunne medføre anvendelse af artikel 18. Det blev først opdaget ved kontrolbesøgets begyndelse, at der fandtes en russisk forretningsmæssigt forbunden virksomhed, hvilket ikke kunne betragtes som en skrivefejl, men var en vigtig omstændighed, der havde stor betydning for undersøgelsen. Den manglende indberetning forhindrede Kommissionen i at verificere, om besvarelsen var fyldestgørende.
- (160) Kommissionen var også uenig i, at spørgeskemabesvarelsen kunne verificeres, i og med at den blev indsendt elektronisk efter kontrollen af SFK. Den efterfølgende (og sidste) dag af kontrolbesøget vedrørende SFK-gruppen bestod af kontrolbesøget hos SFK's forretningsmæssigt forbundne indenlandske forhandler, og hvis Kommissionen skulle foretage en fjernkontrol af den russiske forretningsmæssigt forbundne virksomhed, ville den have været nødt til helt eller delvist at springe over kontrollen af den forretningsmæssigt forbundne forhandler. Kommissionen var således ikke enig i, at den kunne verificere spørgeskemabesvarelsen, eller at det faktum, at den var vedlagt som dokumentation, betød, at den blev verificeret. Kommissionen fandt desuden, at konklusionerne i den citerede panelrapport, US — Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea), ifølge hvilke en spørgeskemabesvarelse, der indgives på undersøgelsesmyndighedens anmodning i løbet af kontrolbesøget, kan accepteres, ikke er relevante i den foreliggende sag. Som anført i betragtning 159 underrettede Kommissionen SFK om, at den i løbet af

⁽³¹⁾ Panelrapport, US — Anti-Dumping og Countervailing Duties (Korea), punkt 7.138.

⁽³²⁾ Appelorganets rapport, United States — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, vedtaget den 23. august 2001, DSR 2001:X, punkt 85.

kontrolbesøget ikke kunne acceptere væsentlige ændringer af tidligere indsendte oplysninger. Under alle omstændigheder blev spørgeskemabesvarelsen fra den forretningsmæssigt forbundne virksomhed ikke indgivet i løbet af kontrolbesøget, men blev fremlagt som et bilag sammen med den øvrige dokumentation ved kontrolbesøgets afslutning. Kommissionen mindede om, at der allerede blev anmodet om denne type spørgeskemaer vedrørende forretningsmæssigt forbundne virksomheder ved indledningen af undersøgelsen, og at de burde være blevet fremsendt senest 37 dage efter indledningen, dvs. senest den 5. oktober 2023. Den blev derfor ikke indgivet to dage for sent, som SFK hævdede, men to måneder for sent i forbindelse med en undersøgelse, der er begrænset til ni måneder.

- (161) I forbindelse med ovennævnte rapport fra appelorganet, United States — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, henviste Kommissionen til sine detaljerede forklaringer i betragtning 149 om, hvorfor oplysningerne om en forretningsmæssigt forbundet virksomhed i det land, der er omfattet af foranstaltninger, dvs. Rusland, som leverede inputmateriale til SFK i Kasakhstan, i sagens natur er afgørende for at kontrollere, om SFK var involveret i omgåelsespraksis eller ej.
- (162) SFK hævdede også, at de finansielle transaktioner i rapporteringsperioden mellem SFK og den russiske forretningsmæssigt forbundne virksomhed var af mindre omfang, end Kommissionen hævdede, og at de gav fuld mening. Virksomheden fastholdt, at den var en inaktiv virksomhed, hvilket blev bekræftet af oplysninger i forskellige tabeller, og fordi den sidste transaktion fandt sted i april 2023.
- (163) Kommissionen mente ikke, at argumentet om, at virksomheden var inaktiv, var underbygget af de faktiske omstændigheder. Selv om SFK hævdede ikke længere at have nogen forretningsforbindelse med virksomheden, og at det sidste indkøb fandt sted i april 2023, viste SFK's tilgodehavender en betydelig udestående gæld til denne virksomhed, som målt i værdi var betydelig sammenlignet med tømmerets købsværdi i UP. SFK forklarede, at der var tale om forskudsbetalinger for inputmateriale, der skulle leveres, men det modsagde virksomhedens påstand om, at den ikke længere havde nogen forretningsforbindelse med denne virksomhed.
- (164) Med hensyn til tømmeret gjorde SFK gældende, at Kommissionens påstande var baseret på en åbenlys fejlvurdering, og at de var helt forkerte. Virksomheden hævdede, at Kommissionen gennemgik seks fakturaer og ikke kun tre, og at fem ud af de seks fakturaer var korrekte. For det andet var mængden af tømmer, hvor oprindelsen ikke var korrekt indberettet, meget lille (på [50-100] m³), og dette kunne ikke påvirke korrektheden af de resterende 99,9 % af indkøbene. SFK hævdede også at have forklaret, at den hovedsageligt baserede sig på leverandørens registreringsland ved fremlæggelsen af oplysninger i spørgeskemaet, og eftersom leverandøren var registreret i Kasakhstan, antog SFK, at tømmeret var af kasakhisk oprindelse, hvilket efter SFK's opfattelse var en rimelig nøjagtig metode. SFK vildledte derfor ikke Kommissionen eller afgav urigtige oplysninger. Det ville ikke være muligt at fastslå oprindelsen for hver enkelt transaktion i betragtning af den betydelige indkøbsmængde. SFK gentog de samme argumenter efter fremlæggelsen af oplysninger.

- (165) Kommissionen var ikke enig. Under kontrolbesøget på stedet indsamlede den faktisk i alt seks fakturaer med dokumentation for tømmerets oprindelse. Der var to yderligere transaktioner (fakturaer) fra samme leverandør, som var fejlagtigt indberettet. Derfor var kun fem ud af de otte fakturaer korrekte. Kommissionen var heller ikke enig i, at værdien af de fejlagtigt indberettede fakturaer var begrænset. Oplysningernes rigtighed kunne ikke vurderes ud fra den samlede værdi af transaktionerne (som i nogle tilfælde kunne være flere tusinde), men ud fra stikprøvens værdi. I dette tilfælde svarede de ukorrekte transaktioner til mere end 18 % af det tømmer, der indgik i stikprøven. Det faktum, at resten af stikprøven ikke blev indberettet på grundlag af en kontrol af træproduktcertifikatet, men på grundlag af det sted, hvor leverandøren var registreret, gav ifølge Kommissionen anledning til endnu større tvivl om oplysningernes pålidelighed.
- (166) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede SFK fortsat, at Kommissionen overdrev betydningen af det fejlagtigt indberettede tømmer, og at 93 % af den udtagne stikprøve målt i volumen bekræftede den korrekte oprindelse. SFK påpegede også, at det i artikel 18-brevet nævntes, at de fejlagtigt indberettede transaktioner vedrørte én af de tre fakturaer, mens Kommissionen i sine konklusioner i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger nævnte otte fakturaer. Ifølge virksomheden kom Kommissionen derfor med nye oplysninger, og den burde have givet SFK ret til at fremsætte bemærkninger. Den gentog også, at Kommissionen havde udtaget en stikprøve bestående af seks fakturaer og ikke otte.
- (167) Kommissionen gennemgik faktisk antallet af udvalgte fakturaer efter bemærkningerne fra SFK til artikel 18-brevet. Kommissionen bekræftede de otte fakturaer som angivet i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger, fordi der fandtes to yderligere fakturaer fra den samme leverandør af tømmer af russisk oprindelse. Denne justering påvirkede på ingen måde konklusionerne i artikel 18-brevet. Desuden blev antallet på otte fakturaer nævnt i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger, som blev sendt til alle parter med henblik på bemærkninger. Kommissionen var således uenig i, at SFK ikke havde fået mulighed for at fremsætte bemærkninger.
- (168) I lighed med Favorits argumenter (jf. betragtning 121) fremførte SFK, at i henhold til Kommissionens faste praksis førte manglende samarbejde i forbindelse med en antiomgåelsesundersøgelse hverken automatisk til en konstatering af omgåelse eller til en fuldstændig tilsidesættelse af de fremlagte oplysninger, og SFK henviste til undersøgelserne vedrørende stoffer af glasfiber fra Marokko og cumarin fra Indien. Den fandt derfor, at Kommissionens hensigt om at anvende de foreliggende faktiske oplysninger og afvise virksomhedens oplysninger var et brud på princippet om ikkeforskelsbehandling, der forpligter til at behandle ensartede situationer på samme måde. SFK fremførte endvidere, at Kommissionen under alle omstændigheder erkendte, at den forretningsmæssigt forbundne russiske leverandør ikke var involveret i produktionen eller salget af den pågældende vare, og at dens tilknytning ikke havde nogen indvirkning på resultatet af undersøgelsen.
- (169) Kommissionen gentog, at der blev draget konklusioner fra sag til sag, og at der blev taget behørigt hensyn til, om der kunne gøres brug af hele datasættet eller kun bestemte oplysninger, om de manglende oplysninger havde en væsentlig indvirkning på resultatet af undersøgelsen, og om Kommissionen uden oplysningerne kunne nå frem til en rimelig konklusion. Desuden var fakta og tal i de sager, som SFK nævnte, i mange henseender helt forskellige. Navnlig i de andre tilfælde var de pågældende virksomheders forretningsmodel anderledes, og der var ingen problemer med fejlagtig indberetning af inputmaterialets oprindelse. Kommissionen var derfor ikke enig i, at den samme tilgang skulle anvendes i den foreliggende sag, fordi dataene ikke var blevet fuldstændig afvist i de ovennævnte sager. Den fandt derfor påstanden ubegrundet. Kommissionen var også uenig i, at der var dokumentation for, at SFK ikke var involveret i omgåelse — manglen på pålidelige og verificerbare data gjorde det ikke muligt for virksomheden at påvise, at der ikke var tale om omgåelsespraksis.

- (170) SFK hævdede endvidere, at uanset om SFK angiveligt ikke samarbejdede, kan der på baggrund af Domstolens konklusioner i Maxcom-sagen og i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/28⁽³³⁾ ikke drages nogen konklusioner om omgåelse fra SFK's side med henvisning til den landsdækkende omgåelse, samt at SFK's virksomhedsdata udelukker, at der kan konstateres virksomhedsspecifik omgængelsespraksis. I den forbindelse var det irrelevant, om der er tale om landsdækkende omgåelse gennem import fra Kasakhstan, eftersom sådanne beviser ikke kunne få forrang frem for specifikke, verificerede beviser fremlagt af SFK for, at virksomheden ikke er involveret i nogen form for omgængelsespraksis.
- (171) Kommissionen fandt, at de faktiske omstændigheder i denne sag er anderledes. I det tilfælde, der er nævnt i den foregående betragtning, var der ingen problemer med skjulte forbindelser eller fejlagtig indberetning af oplysninger vedrørende det land, der er omfattet af foranstaltninger. Kommissionen kunne ikke konkludere, at der var dokumentation for, at SFK ikke var involveret i omgængelsespraksis. Den fandt derfor påstanden ubegrundet.
- (172) I lighed med Favorit fandt SFK også, at ethvert forsøg på at drage negative følgeslutninger på grundlag af den påståede manglende samarbejdsvilje var ulovligt i henhold til antidumpingaftalens artikel 6.8. Virksomheden hævdede, at Kommissionen i overensstemmelse med afgørelsen i Mexico-Anti-Dumping Measures on Rice og panelrapporten, China-GOES, skal finde »de bedste tilgængelige oplysninger«, som ikke blot skal være korrekte eller anvendelige i sig selv, men »de bedst egnede« eller »mest hensigtsmæssige«, og at den manglende samarbejdsvilje ikke berettiger til at drage negative konklusioner.
- (173) Kommissionen gentog sin konklusion om, at SFK's data ikke kunne anvendes som grundlag for dens konklusioner. Kommissionen konkluderede derfor, at SFK ikke havde påvist, at virksomheden var en producent, der ikke var involveret i omgængelsesaktiviteter. Under disse omstændigheder havde Kommissionen i overensstemmelse med sin tidligere praksis ikke andet valg end at basere sig på de landsdækkende konklusioner om omgåelse. Desuden fastsættes det i grundforordningens artikel 18, stk. 6, at hvis en part ikke har samarbejdet helt eller delvist, kan resultatet »blive mindre gunstigt (...), end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje«. Den omstændighed, at anvendelsen på SFK af de landsdækkende undersøgelsesresultater var mindre gunstig for SFK, var således den eneste mulighed og konsekvensen af, at SFK's oplysninger ikke kunne anvendes.
- (174) SFK fremførte endvidere, at Kommissionen i forbindelse med den igangværende antiomgængelsesundersøgelse (eller i anden sammenhæng) ikke har kompetence til at håndhæve sanktioner og fastslå, at SFK eller nogen anden part har omgået sanktionerne. Undersøgelsen handlede kun om muligheden for at udvide tolden på 15,8 % til importen fra Kasakhstan og ikke om eventuelle overtrædelser af sanktionerne.
- (175) SFK mente derfor, at Kommissionen burde godtage SFK's pristilsagn og afslutte antiomgængelsesundersøgelsen vedrørende SFK i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, og desuden bør det i en kommissions-afgørelse om godtagelse af SFK's pristilsagn præciseres, at godtagelsen af pristilsagnet ikke bør forstås således, at SFK muliggør overtrædelser af forbuddet mod omgåelse af bestemmelserne i denne forordning eller af Rådets forordninger vedrørende sanktioner over for Den Russiske Føderation.
- (176) Kommissionen fandt, at tilsagn i forbindelse med omgængelsesundersøgelser generelt ikke kunne tages i betragtning. Kommissionen har skønsmæssig beføjelse til at godtage tilsagn. I dette tilfælde kunne Kommissionen ikke godtage et tilsagn fra en virksomhed, der ikke kunne påvise, at den ikke er involveret i omgængelsespraksis, og for hvilken konklusionerne måtte baseres på de foreliggende faktiske oplysninger. Under alle omstændigheder blev tilsagn også afvist i forbindelse med den oprindelige undersøgelse på grund af manglende overholdelse af kriterierne i grundforordningens artikel 8, stk. 2⁽³⁴⁾.
- (177) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at SFK ikke påviste, at den som producent ikke var involveret i omgængelsesaktiviteter, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4, og at konklusionerne vedrørende SFK derfor skulle baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, hvilket indebar, at de landsdækkende konklusioner om omgåelse skulle finde anvendelse. Kommissionen afviste derfor anmodningen om fritagelse.

⁽³³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/28 af 9. januar 2018 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler, uanset om de er angivet med oprindelse i Sri Lanka, fremstillet af City Cycle Industries (EUT L 5 af 10.1.2018, s. 27), betragtning 20 og 21.

⁽³⁴⁾ Se betragtning 247-254 i den oprindelige forordning.

- (178) Efter fremlæggelsen af oplysninger anførte SFK, at den var uenig i de konklusioner, der blev fremlagt for SFK i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger. Den gentog, at Kommissionens konklusioner var i strid med antidumpingaftalen, og at Kommissionen på ulovlig vis anvendte de foreliggende faktiske oplysninger. SFK gentog, at den ikke nægtede at give adgang til og ikke på anden måde undlod at fremlægge de nødvendige oplysninger inden for en rimelig frist, og at den heller ikke i væsentlig grad hindrede undersøgelsen. Ifølge SFK undlod Kommissionen, i strid med punkt 3 i bilag II til antidumpingaftalen, med henblik på sine afgørelser at tage hensyn til alle oplysninger, som var verificerbare og behørigt fremlagt, således at de uden unødige vanskeligheder kunne have været anvendt i forbindelse med undersøgelsen, og som var blevet meddelt rettidigt.
- (179) Ifølge Kommissionen var de argumenter, som SFK fremførte, allerede blevet behandlet nærmere i betragtning 146-176. Da der ikke blev fremsat nye indholdsmæssige bemærkninger, bekræftede Kommissionen konklusionen i betragtning 177.

4.1.4. Yderligere påstande fra Favorit og SFK efter fremlæggelsen af oplysninger

- (180) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Favorit og SFK endvidere, at Kommissionen undlod at fastsætte deres individuelle dumpingmargener, i strid med antidumpingaftalens artikel 6.9.
- (181) Kommissionen var af den opfattelse, at der i antidumpingaftalen ikke findes bestemmelser svarende til grundforordningens artikel 13, stk. 1, og at Kommissionen var nødt til at finde beviser for dumping i forhold til de tidligere fastsatte normale værdier for samme vare. Kommissionen har opfyldt denne forpligtelse. Under alle omstændigheder bemærkede Kommissionen i betragtning af de upålidelige og ikke-verificerbare oplysninger, som blev fremlagt af SFK og Favorit, at konklusionerne vedrørende disse to virksomheder måtte baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, hvilket indebærer anvendelse af de landsdækkende konklusioner om omgåelse. SFK og Favorit har derfor fået afvist deres anmodninger i henhold til artikel 13, stk. 4, og kan ikke fritages for told.
- (182) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog Favorit, at Kasakhstan var et udviklingsland, og at Kommissionen burde have anvendt antidumpingaftalens artikel 15 og godtaget konstruktive løsninger såsom de pristilsagn, som virksomheden afgav.
- (183) Kommissionen mente ikke, at antidumpingaftalens artikel 15 var relevant i den foreliggende sag, da den finder anvendelse, »når [man] påtænker at anvende antidumpingforanstaltninger i henhold til [nævnte] aftale«. Da antidumpingaftalen, som forklaret i betragtning 13, ikke indeholder en specifik bestemmelse om modvirkning af omgåelse, er antidumpingaftalens artikel 15 ikke relevant. Som nævnt i afsnit 4.1.2 kunne tilsagn i forbindelse med omgåelsesundersøgelser desuden ikke tages i betragtning, og Kommissionen kunne ikke godtage et tilsagn fra virksomheder, der ikke kunne påvise, at de ikke var involveret i den omgåelsespraksis, der var konstateret for landet som helhed, og for hvilke konklusionerne måtte baseres på de foreliggende faktiske oplysninger.
- (184) Favorit og SFK gjorde endvidere gældende, at Kommissionen ikke oplyste dem om grundene til ikke at acceptere de fremlagte beviser eller oplysninger. De hævdede også, at de blev frataget muligheden for at afgive yderligere forklaringer inden for en rimelig frist. Efter deres opfattelse var påstandene om, at de var involveret i omgåelsesaktiviteter, baseret på ren spekulation, og Kommissionen havde ingen faktuelle oplysninger, hverken baseret på de »foreliggende faktiske oplysninger« eller andet, med henblik på at kunne hævde, at de var involveret i sådanne aktiviteter.
- (185) Kommissionen var uenig i, at den ikke underrettede Favorit og SFK om grundene til, at beviserne og oplysningerne ikke kunne godtages, og i at virksomhederne ikke fik mulighed for at fremlægge yderligere forklaringer inden for en rimelig frist. Tværtimod underrettede Kommissionen begge virksomheder om grundene til afvisningen af deres anmodninger om fritagelse i artikel 18-breve. Kommissionen gav endvidere detaljerede forklaringer i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger og den individuelle fremlæggelse af oplysninger til Favorit, som både Favorit og SFK fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til. Kommissionen var også uenig i, at dens afgørelse om ikke at fritage Favorit og SFK for den udvidede told var baseret på spekulationer. Som forklaret i betragtning 118 er det faktisk op til den enkelte producent/eksportør at påvise, at dennes særlige situation berettiger til en fritagelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4, og Kommissionen konkluderede, at hverken Favorit eller SFK havde påvist, at de var egentlige producenter, der ikke var involveret i omgåelsesaktiviteter.

- (186) Både Favorit og SFK henviste til følgebrevet til dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger, hvori det blev nævnt, at Kommissionen havde til hensigt at »indføre« antidumpingtold på import afsendt fra Kasakhstan, og på dette grundlag fandt de begge, at dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger var ulovligt og i strid med EU's WTO-forpligtelser.
- (187) Kommissionen fandt, at den omstændighed, at følgeskrivelsen indeholdt en skrivefejl og nævnte »indføre« i stedet for at »udvide«, ikke rejste tvivl om lovligheden af dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger og af undersøgelsen. Retsgrundlaget og de foreslåede konklusioner blev forklaret meget udførligt og kunne ikke fortolkes, som om anvendelsesområdet var større end det, der var fastsat i indledningsforordningen. Der kunne ikke være nogen tvivl om eller fejlfortolkning af det faktum, at konklusionerne vedrørte en udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland, til også at omfatte importen af birkekrydsfiner afsendt fra Tyrkiet og Kasakhstan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet og Kasakhstan, og var baseret på grundforordningens artikel 13. Kommissionen afviste derfor påstanden.

4.1.5. Bemærkninger fra de kasakhiske myndigheder efter fremlæggelsen af oplysninger

- (188) Republikken Kasakhstans handels- og integrationsministerium (»ministeriet«) hævdede, at Kommissionen så bort fra salgspriserne og produktionsomkostningerne på hjemmemarkedet i Kasakhstan, hvilket er i strid med antidumpingaftalens artikel 2.1, 2.2, 2.3 og 2.4. Ifølge ministeriet indeholdt dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger ikke nogen fastsættelse af lighed mellem den birkekrydsfiner, der eksporteredes fra Kasakhstan til Unionen, og den, der solgtes på hjemmemarkedet, hvilket er i strid med antidumpingaftalens artikel 2.1, 2.2 og 2.6.
- (189) Kommissionen tilbageviste disse påstande i betragtning 82.
- (190) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede ministeriet, at indledningen af undersøgelsen var i strid med antidumpingaftalens artikel 5.2, fordi der ikke var nogen klage fra den indenlandske erhvervsgren, der opfyldte kravene i antidumpingaftalens artikel 5.2. Endvidere havde Kommissionen, i strid med antidumpingaftalens artikel 5.3, ikke overholdt sin forpligtelse til at undersøge, om oplysningerne i anmodningen var korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.
- (191) Kommissionen tilbageviste denne påstand i betragtning 13.
- (192) Ifølge ministeriet indeholdt dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger ingen konstatering af væsentlig skade eller trussel herom, hvilket er i strid med antidumpingaftalens artikel 3.1, 3.2, 3.4 og 3.5.
- (193) Som forklaret i betragtning 13 indeholder grundforordningens artikel 13 ikke nogen forpligtelse til at foretage en analyse af skade eller årsagssammenhæng. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (194) Ifølge ministeriet var der flere kasakhiske producenter, som ikke nægtede adgang til eller på anden måde undlod at fremlægge de nødvendige oplysninger inden for en rimelig frist. De hindrede heller ikke undersøgelsen betydeligt, hvilket indebærer, at Kommissionens afgørelse om at anvende de foreliggende faktiske oplysninger frem for deres faktiske oplysninger om produktionsomkostninger og salgspriser er i strid med antidumpingaftalens artikel 6.8.
- (195) Kommissionen behandlede denne bemærkning i detaljer i afsnit 2.1. og i afsnit 4.1.2.
- (196) Ministeriet hævdede, at Kommissionen for én kasakhisk eksporterende producents vedkommende, i strid med punkt 1 i bilag II til antidumpingaftalen, undlod at præcisere, hvilke oplysninger der krævedes, og hvordan disse oplysninger skulle struktureres i dennes besvarelse.
- (197) Kommissionen behandlede denne bemærkning i afsnit 2.1. Alle eksporterende producenter blev underrettet om, hvilke oplysninger der skulle fremlægges, i hvilket format og inden for hvilke frister. Fristerne blev forlænget, hvor det var berettiget, og Kommissionens tjenestegrene besvarede eventuelle proceduremæssige og praktiske spørgsmål.

- (198) Ministeriet hævdede, at Kommissionen i strid med punkt 3 i bilag II til antidumpingaftalen undlod at tage hensyn til alle oplysninger, som var verificerbare og behørigt fremlagt, således at de kunne have været anvendt i undersøgelsen uden unødige vanskeligheder, og som blev fremlagt rettidigt. Endvidere har Kommissionen ifølge ministeriet tilsidesat punkt 5 i bilag II til antidumpingaftalen, da den med urette har set bort fra oplysninger fra samarbejdsvillige kasakhiske eksportører, idet det er ubestridt, at de handlede efter bedste evne. Ministeriet hævdede også, at Kommissionen ikke underrettede de kasakhiske eksportører om begrundelsen for ikke at acceptere beviser eller oplysninger fra dem, hvilket fratog dem muligheden for at fremlægge yderligere forklaringer inden for en rimelig frist, hvilket ikke er i overensstemmelse med punkt 6 i bilag II til antidumpingaftalen. Endelig hævdede ministeriet, at Kommissionen undlod at tage hensyn til de vanskeligheder, som de kasakhiske eksportører, der er små virksomheder, havde med at levere de ønskede oplysninger, og undlod at yde praktisk bistand, hvilket ikke er i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 6.13.
- (199) Kommissionen behandlede disse bemærkninger i detaljer i afsnit 2.1. og i afsnit 4.1.2.
- (200) Ifølge ministeriet drog Kommissionen negative følgeslutninger og hævdede, at de kasakhiske producenter er involveret i omgåelsespraksis, samtidig med at Kommissionen er forpligtet til at udvise særlig forsigtighed, når den baserer sine konklusioner på oplysninger fra sekundære kilder. Ministeriet hævdede, at Kommissionens påstande var baseret på ren spekulation og var i strid med punkt 7 i bilag II til antidumpingaftalen og dennes artikel 6, stk. 8.
- (201) Kommissionen fandt, at selv om det er korrekt, at bevisbyrden i forbindelse med omgåelse af antidumpingforanstaltninger på landsdækkende plan påhviler Kommissionen, er det den enkelte eksporterende producents ansvar at påvise, at dennes særlige situation berettiger til en fritagelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4. Som anført i afsnit 2.1 og 4.1.2 undlod de eksporterende producenter at gøre dette, da de ikke godtgjorde, at de var egentlige producenter, der ikke var involveret i omgåelsespraksis. Kommissionen behandlede i detaljer konklusionen om, at betingelserne i grundforordningens artikel 13, stk. 1, blev anset for at være opfyldt. En sådan konklusion var derfor på ingen måde baseret på spekulation. Derudover tilbageviste Kommissionen lignende bemærkninger i betragtning 118. Påstanden blev derfor afvist.
- (202) Ministeriet anførte, at Kommissionen undlod at fremlægge oplysninger om individuelle dumpingmargener for samarbejdsvillige kasakhiske eksportører, hvilket er i strid med antidumpingaftalens artikel 6.9.
- (203) Kommissionen tilbageviste denne påstand i betragtning 181.
- (204) Ministeriet hævdede, at Kommissionen undlod at undersøge mulighederne for konstruktive løsninger, inden den indførte antidumpingtold, når denne ville påvirke Kasakhstans interesser som udviklingsland, hvilket ikke er i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 15. I den forbindelse erklærede ministeriet sig parat til med Kommissionen at drøfte et passende system til overvågning af tilsagnene, som ville udelukke muligheden for, at de kasakhiske eksporterende producenter kunne omlade birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland. For at muliggøre denne ordning, og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, bør Kommissionens forordning om endelig told give mulighed for at afgive (og godtage) pristilsagn efter fristen for indførelse af endelige antidumpingforanstaltninger.
- (205) Denne bemærkning blev behandlet i betragtning 176 og 183. På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen efter nøje overvejelse, at de kasakhiske myndigheders bemærkninger ikke førte til en ændring af konklusionerne i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger.

4.2. Tyrkiet

4.2.1. Konklusioner vedrørende Intur Construction Tourism and Forest (»Intur«)

- (206) Intur hævdede, at der var en gyldig grund til og en økonomisk begrundelse for at etablere virksomheden i marts 2020. Efter flere årtier med fokus på afrikansk træ inden for træindustrien og efter at have konstateret ineffektivitet i en familieledet virksomhed blev virksomheden til fremstilling af krydsfiner etableret. Dens primære mål var indkøb af inputmaterialer til fremstilling af krydsfiner, både nationalt og internationalt, efterfulgt af forarbejdning og omdannelse af disse materialer til færdige krydsfinervarer til distribution på både indenlandske og internationale markeder. Undersøgelsen viste, at Intur påbegyndte produktionen ved udgangen af 2019, hvilket var inden indledningen af den oprindelige antidumpingundersøgelse vedrørende importen af birkekrydsfiner fra Rusland.
- (207) Undersøgelsen viste, at Intur øgede sit eksportsalg til Unionen og indkøb af inputmaterialer fra Rusland betydeligt i 2021, efter at antidumpingundersøgelsen blev indledt. Kommissionen konkluderede derfor, at processen er udvidet væsentligt siden eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a).
- (208) Inturs vigtigste inputmateriale til fremstilling af birkekrydsfiner er birkefiner, som blev indkøbt fra Rusland. Ifølge de indsendte og verificerede oplysninger fra Intur var over 75 % af den samlede værdi af de indkøbte inputmaterialer fra Rusland. Kommissionen konkluderede derfor, at 60 %-kriteriet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), var opfyldt.
- (209) Kommissionen konkluderede, at værditilvæksten til de importerede dele i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen udgjorde mindre end 25 % af fremstillingsomkostningerne, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), og at denne praksis kan betragtes som omgåelse.
- (210) I en meddelelse af 30. januar 2024 anmodede Intur Kommissionen om at tage hensyn til yderligere to revisioner vedrørende valutakurserne, der påvirker afskrivningen af materiel, samt fordelingen af visse arbejdskraftomkostninger.
- (211) Kommissionen meddelte virksomheden, at det ikke var muligt at revidere omkostningselementerne efter kontrolbesøget, da sådanne anmodninger ikke længere kunne verificeres.
- (212) På grundlag af Inturs indsendte og kontrollerede tabeller var der ingen eksport i 2019, mens virksomheden i rapporteringsperioden eksporterede [2 000-3 000] m³. Med hensyn til priser sammenlignede Kommissionen den gennemsnitlige ikke-skadevoldende pris som fastsat i den oprindelige undersøgelse, justeret for omkostningsstigninger, med de vejede gennemsnitlige cif-eksportpriser, der er fastsat på grundlag af oplysningerne fra Intur, behørigt justeret til også at omfatte omkostninger efter toldklarering. Denne prissammenligning viste, at importen fra Intur underbød EU-priserne med mere end 37 %.
- (213) Kommissionen undersøgte også, om der forelå bevis for dumping i forhold til de normale værdier, der tidligere var blevet fastsat for den samme vare. Med henblik herpå blev Inturs eksportpriser af fabrik sammenlignet med de normale værdier, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, behørigt justeret for inflation. Sammenligningen af normale værdier og eksportpriser viste tegn på dumping i løbet af rapporteringsperioden.
- (214) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at Intur ansås for at være involveret i omgåelsespraksis, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 2. Kommissionen afviste derfor anmodningen om fritagelse.

4.3. Konklusion

- (215) Kommissionen konkluderede således, at ingen af anmodningerne om fritagelse kunne imødekommes.

5. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (216) Den 1. marts 2024 orienterede Kommissionen de interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der førte til ovennævnte konklusioner, og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger. Bemærkninger fremsat af interesserede parter blev behandlet ovenfor. Yderligere bemærkninger fra Woodstock Consortium, European Panel Federation og Orlimex CZ blev behandlet i afsnit 6.

6. YDERLIGERE BEMÆRKNINGER EFTER FREMLÆGGELSEN AF OPLYSNINGER

- (217) Woodstock Consortium fremsatte yderligere bemærkninger til flere punkter, der bekræftede omgåelsespraksis på landsdækkende plan. Den understregede også betydningen af en nøje overvågning og opfølgende foranstaltninger med hensyn til importen i fremtiden.
- (218) European Panel Federation bakkede op om Kommissionens konklusioner og opfordrede Kommissionen til hurtigst muligt at udfærdige en bindende forordning og at fortsætte den tætte overvågning med henblik på at forhindre ethvert forsøg på omgåelse.
- (219) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, Orlimex CZ, at de logistik- og administrationsudgifter, der var forbundet med transporten fra Rusland til Kasakhstan og derefter til Unionen, langt overstiger besparelserne ved at undgå tolden på 16 %. Det blev derfor anset for at være irrationelt i økonomisk sammenhæng.
- (220) Det var Kommissionens opfattelse, at antidumpingforanstaltninger kan udvides til at omfatte tredjelande, når de gældende foranstaltninger omgås. Som forklaret i denne forordning fastslog Kommissionen, at der fandt omgåelse sted. Spørgsmålet om, i hvilket omfang en sådan praksis er gunstig, var ikke relevant og gik uden for rammerne af denne undersøgelse.
- (221) Ifølge Orlimex CZ blev der i forbindelse med Kommissionens konstatering ikke taget højde for de væsentlige virkninger af de sanktioner, der blev indført over for Rusland, hvilket Orlimex CZ mener er den faktiske årsag til den reducerede import fra Rusland til Unionen og ikke indførelsen af antidumpingtold. De retlige forbud, der blev indført fra april 2022, havde allerede ændret handelslandskabet grundlæggende og gjorde det umuligt at fortsætte handelen med Rusland, uanset eventuel antidumpingtold. Sanktionerne, ikke antidumpingforanstaltningerne, skabte et tomrum på markedet, som producenter fra Kasakhstan, Tyrkiet og andre regioner søgte at udfylde.
- (222) Kommissionen tilbageviste denne påstand i betragtning 61. Desuden fandt Kommissionen, at Orlimex CZ's forklaring, ifølge hvilken producenterne fra Kasakhstan og Tyrkiet forsøgte at udfylde et påstået tomrum på markedet i Unionen, var irrelevant, da ingen af producenterne faktisk kunne påvise, at de var berettiget til en fritagelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4.
- (223) Orlimex CZ hævdede også, at SFK havde været etableret på det kasakhiske marked længe før indførelsen af sanktioner eller antidumpingtold og primært dækkede den indenlandske efterspørgsel. Efter indførelsen af sanktioner kom russiske producenter ind på det kasakhiske marked med varer, som de ikke længere kunne sælge i Unionen på grund af sanktionerne, hvilket førte til et lokalt prisfald. Priserne på birkekrydsfiner i Unionen steg derimod kraftigt. Det var derfor helt logisk for en producent at omdirigere sin produktion for at udfylde hullet på EU-markedet. Desuden hævdede Orlimex CZ, at Kommissionens generalisering på urimelig vis grupperede alle eksportører uden at tage hensyn til klare forskelle mellem legitime forretningsaktiviteter og dem, der overtræder sanktionerne.
- (224) Konklusionerne vedrørende SFK blev uddybet i afsnit 4.1.3. Derudover vurderede Kommissionen situationen for hver enkelt eksporterende producent, der gav sig til kende, individuelt og ud fra dens berettigelse, så der fandt ingen generalisering eller gruppering sted, hverken i løbet af undersøgelsen eller i konklusionerne.
- (225) Orlimex CZ bemærkede også, at Kommissionen i SFK's tilfælde vendte bevisbyrden om. Ifølge Orlimex CZ undergravede denne omvendte bevisbyrde retssikkerheden og tilliden til undersøgelsesprocessens integritet.

- (226) Denne påstand blev behandlet i betragtning 118. Det er op til hver enkelt eksporterende producent at påvise, at dennes særlige situation berettiger til en fritagelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4. Hvis en eksporterende producent har sit eget produktionsanlæg med kapacitet til som minimum at producere det, den rent faktisk eksporterer, ikke har flere forskellige forbindelser med det land, der er omfattet af foranstaltninger, i form af forretningsmæssigt forbundne virksomheder og/eller leverancer og kan holdes ansvarlig, er det generelt hverken urimeligt byrdefuldt eller vanskeligt at påvise, at en sådan producent ikke er involveret i omgåelsespraksis. På baggrund af ovenstående blev de af Orlimex CZ fremsatte påstande afvist.

7. KONKLUSION

- (227) På grundlag af ovenstående fastholdt Kommissionen, at den endelige antidumpingtold på importen af birkekrydsfiner fra Rusland, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930, skal udvides til også at omfatte importen af birkekrydsfiner afsendt fra Kasakhstan og Tyrkiet, uanset om varen er angivet med oprindelse i Kasakhstan og Tyrkiet. Kommissionen fastholdt også, at de fremsatte anmodninger om fritagelse bør afvises.
- (228) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland, udvides hermed til også at omfatte importen af krydsfiner, der udelukkende består af plader af træ, hvoraf hver enkelt er af højst 6 mm tykkelse, med udvendige lag af træ, som er anført under underposition 4412 33, med mindst et udvendigt lag af birketræ, også belagt, i øjeblikket tariferet under KN-kode ex 4412 33 10, og afsendt fra Kasakhstan og Tyrkiet, uanset om varen er angivet med oprindelse i Kasakhstan og Tyrkiet (Taric-kode 4412331010 og 4412331020).
2. Den udvidede told er antidumpingtolden på 15,80 %, der gælder for »alle andre virksomheder« i Rusland.
3. Den ved stk. 1 og 2 i denne artikel udvidede told opkræves på import af varer, der er registreret i overensstemmelse med artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) 2023/1649.
4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Toldmyndighederne pålægges at ophøre med den registrering af importen, der blev indført ved artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) 2023/1649.

Artikel 3

Anmodningerne om fritagelse indgivet af Favorit LLP, QazFanCom LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP, Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, VFP LLP, Intur Construction Tourism and Forest, Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş og Saglamlar Orman Tarım Urunleri San. Ve. Tic. AS afvises.

Artikel 4

1. Anmodninger om fritagelse for den ved artikel 1 udvidede told indgives skriftligt på et af Den Europæiske Unions officielle sprog og underskrives af en person, der har beføjelse til at repræsentere den anmodende enhed. Anmodningen sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat G Kontor:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles
BELGIEN

2. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i forordning (EU) 2016/1036 kan Kommissionen ved en afgørelse give tilladelse til, at import fra virksomheder, der ikke omgår de ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 indførte antidumpingforanstaltninger, fritages for den i denne forordnings artikel 1 udvidede told.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2024.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand